

Inhoudsopgave

1	Voorwoord	3
2	Bestuursverslag	4
	2.1 Algemene gegevens	4
	2.2 Doelstellingen	4
3	Samenstelling bestuur	5
	3.1 Bestuur	5
	3.2 Adviseurs	5
	3.3 Vergaderingen	5
	3.3.1 Afgetreden bestuursleden	5
	3.3.2 Werving adviseurs	5
	3.3.3 Werving nieuwe bestuursleden	5
	3.3.4 Werving nieuwe medewerkers	6
	3.4 Adres	6
4	De ontwikkeling van de Stichting	7
	4.1 Naamsbekendheid	7
	4.2 Website	7
	4.3 Afrika-dag	7
	4.4 Coins for Care	7
	4.5 Publiciteit	7
	4.6 Aanmeldingen	8
	4.7 Orthopedische Instrumentmakerstrofee	8
	4.8 Werving donateurs	8
	4.9 Subsidie	8
5	Medewerkers / vrijwilligers	9
	5.1 Activiteiten	9
	5.1.1 Vrijwilligers VacatureBank	9
	5.1.2 Verzekering vrijwilligers	10
	5.2 Beloning/Waardering	10
	5.2.1 Donateursdag/Lotgenotendag	10
	5.2.2 Medewerkers Stichting	10
	5.3 Sponsors	10
6	Publiciteit / media aandacht	11
	6.1 Pers	11
	6.1.1 Tijdschriften	11
	6.2 Radio	11
	6.2.1 T.V.-spotje	11
	6.3 Goede Doelen Gids	11
	6.4 Website	11
	6.4.1 Kort verslag ontwerp website	12
	6.4.2 Links	12
	6.4.2.1 Organisaties	13
	6.4.2.2 Medische links	13
	6.4.2.3 Revalidatie links	13
	6.4.2.4 Orthopedie links	13
	6.5 VFI	14
	6.6 Lezingen	14

7	Algemene activiteiten	15
	7.1 Bedankbrief	15
	7.2 Informatiemiddag VFI en DMSA	15
	7.2.1 Civil Society	15
	7.3 Patiëntenfonds en Vermogensfonds	16
	7.4 Nadere kennismaking met het CBF	16
	7.5 St. DBN feliciteert Medical Bracing BV	16
	7.6 Cursus erfrecht	17
8	Activiteiten van het Derde Wereld been	18
	8.1 Fondsenwerving	18
	8.2 Coins for Care	18
	8.2.1 Einde van de actie	18
	8.3 Telepuzzel	18
	8.4 Collectebussen	19
	8.5 Samenvatting Fondsenwerving 2003	19
	8.6 Reisverslag Benin	19
	8.7 Reisverslag Tanzania Kenia	20
	8.8 Donateursdag	20
	8.9 Het Derde Wereld Been	20
9	Activiteiten van het Nederlandse been	21
	9.1 Lotgenotencontact	21
	9.1.1 Algemeen	21
	9.2 De Orthopedische Instrumentmakerstrofee	21
	9.3 Voorlichting	22
	9.3.1 Nieuwsbrief	22
	9.3.2 Boek 'De Benen Nemen'	22
	9.3.3 Brochures	22
	9.3.4 Folder	22
	9.3.5 Internet	23
	9.3.6 Informatiemarkten / congressen	23
	9.3.7 Orlando in de Jaarbeurs	23
	9.3.8 Ontmoetingsdag Patiëntenorganisaties	24
	9.3.8.1 Doel van de ontmoetingsdag	24
	9.3.8.2 Wanneer en waar	24
	9.4 Lotgenotendag	24
	9.5 Belangenbehartiging	25
10	Beleid	26
	10.1 Algemeen	26
	10.1.1 Werving nieuwe vrijwilligers	26
	10.1.2 Nieuwsbrief	26
	10.1.3 Acceptgiro	26
11	Acties ter ondersteuning van de Stichting	27
	11.1 Naamsbekendheid vergroten	27
	11.2 Erfenis	27
	11.3 De notaris	27
	11.4 Legaat	27
	11.5 Schenking	28

11.6	Donateur	28
11.7	Loffelijke initiatieven	28
11.8	Uw geld komt goed terecht	28
12	Financieel overzicht	30
13	Bijlagen	31
13.1	Nadere kennismaking met het CBF	31
13.2	Opening van nieuwe onderwijslocatie SVGB-OSLO	32
13.3	Reisverslag Benin	35
13.4	Reisverslag Tanzania – Kenia	40
13.5	De Fondsenwervingsstrategie	45

1 Voorwoord

Voor u ligt het jaarverslag 2002 van Stichting De Benen Nemen. Een aantal activiteiten ligt weer achter ons. Hoewel ze allemaal van belang zijn voor de Stichting, zijn er enkele die ik hier in het bijzonder wil noemen:

1. Wederom mochten we de Verklaring van geen bezwaar van het CBF ontvangen;
2. De donateursdag, de lotgenotendag;
3. Bezoeken aan Benin, Tanzania en Kenia;
4. Film over Benin, Tanzania en Kenia;
5. Uitbreiding van het bestuur en de medewerkers.

Voor 2003 heeft onze secretaris fondsenwerving een ambitieus plan:” Laat ze lopen.” Ook hierover vindt u in dit jaarverslag meer informatie.

Verder kost het opzetten van projecten veel tijd. Het is helaas niet haalbaar voor een jonge nieuwe Stichting om een plan te bedenken en uit te voeren binnen de door het CBF gestelde termijn van drie jaar voor Benin. Dit wordt veroorzaakt door het tijdrovende communicatietraject met Benin.

Voor wat betreft 2002 mogen we al met al terugzien op een druk, maar succesvol jaar. De eerste zending met stompkousen zijn in december verzonden naar het ‘Nyabondo Centre for the disabled’ in Kenia.

Els Cats, Voorzitter Stichting De Benen Nemen

2 Bestuursverslag

2.1 Algemene gegevens

Statutaire naam: Stichting De Benen Nemen
Vestigingsplaats: Lelystad
Rechtsvorm: Stichting

Op 28 mei 1999 werd de Stichting De Benen Nemen opgericht in Lelystad.

2.2 Doelstellingen

De Stichting heeft tot doel steun te bieden aan mensen met een beenamputatie. Ze mag haar te verkrijgen middelen niet ten goede laten komen aan haar oprichters en/of bestuurders en heeft als zodanig geen commercieel karakter.

De Stichting tracht haar doel te bereiken door:

Zorg te dragen voor (h)erkenning van mensen met een beenamputatie;

Informatie te verstrekken aan mensen die reeds een beenamputatie ondergaan hebben en aan mensen die binnenkort een beenamputatie zullen ondergaan;

Nationaal en internationaal datgene te (laten) doen wat naar het oordeel van het bestuur noodzakelijk, nuttig of gewenst is.

3 Samenstelling Bestuur

3.1 Bestuur

Voorzitter	Mw. E.C.C. Cats	Lelystad
Vice-Voorzitter	Mw. E. Düdük	Amsterdam
Secretaris Fondsenwerving 3 ^e WB	Mw. J.M. Grandiek	Amsterdam
Penningmeester	Dhr. C.W.J.J. Meijer	Amsterdam
Algemeen Bestuurslid	Mw. A.M.T. Roozen	Utrecht
Algemeen Bestuurslid (web-master)	Dhr. M.E.M.W. Sijstermans	Bocholtz
Algemeen Bestuurslid	Dhr. B.J.Welmers	Berlicum
Algemeen Bestuurslid (notulist)	Mw. C. v.d. Spek	Naarden
Ambassadrice	Mw. B. Mentel	Hilversum

3.2 Adviseurs

Lid Tweede Kamer	Mw. E. Terpstra	Den Haag
Revalidatiearts	Dr. W.K.N. van der Meij	Tynaarlo
Orthopedische industrie	Dhr. G-J. van der Maazen	Loon op Zand
Orthopedisch instrumentmaker	Dhr. R.B. Teunissen	Naaldwijk
Medeoprichter Stichting	Dhr. L.J. Cats	Lelystad
Bestuurlijke ondersteuning	Mw. A.P. Tol	Lelystad

3.3 Vergaderingen

Het bestuur is zeven keer bijeen geweest. De werkvergaderingen werden belegd ten behoeve van het samenstellen van de nieuwsbrief, donateursdag en lotgenotendag. Daarnaast heeft het dagelijks bestuur zeer intensief contact middels telefoon en e-mail.

3.3.1 Afgetreden bestuurslid

Dhr. H.J.G. de Jong heeft per 28 mei zijn functie als secretaris ter beschikking gesteld.
Mw. A.M.T. Roozen heeft per 3 december haar functie als algemeen bestuurslid neergelegd.

3.3.2 Werving adviseur

Wij mochten dhr. R.B. Teunissen, uit Noordwijk, oud-instrumentmaker en verzekeringsdeskundige, als adviseur verwelkomen.

3.3.3 Werving nieuwe bestuursleden

Op 24 maart mochten we dhr. M.E.M.W. Sijsterman verwelkomen als algemeen bestuurslid.
Dhr. Sijsterman is al sinds oktober 2001 de webmaster van de Stichting.

Per 1 december mochten we mw. J.M. Grandiek uit Amsterdam, verwelkomen als bestuurslid.

Mw. Grandiek heeft de taak 'secretaris Fondsenwerving Derde Wereld' op zich genomen.

In december mochten we alvast kennismaken met mw. C.A.C. van der Spek, die als algemeen bestuurslid, als notulist werkzaam zal zijn. Mw. Van der Spek is werkzaam bij de Nierstichting.

Tevens maakten we kennis met mw. E. Düdük, die vice-voorzitter wordt per 1 januari 2003.

3.3.4 Werving nieuwe medewerkers

In februari mochten we mw. M. Maassen uit Hoensbroek, verwelkomen. Mw. Maassen heeft de taak op zich genomen van redacteur en correspondent Frans. Mw. Maassen heeft zich bijzonder ingezet bij bestuurlijke ondersteuning.

Mw. M. Jansen uit Nijmegen is de correspondent Engels.

In december mochten we alvast kennismaken met dhr. J. Gasseling uit Amsterdam. Dhr. Gasseling heeft de Stichting toegezegd één jaar te willen ondersteunen bij de fondsenwerving.

Hand- en spandiensten zijn verricht door:

Mw. E. Hagens

Mw. B. Piekema

Mw. T.v.d. Brug

Dhr. A. Rademaker

3.4 Adres

Stichting De Benen Nemen

Parkhaven 67

8242 PG Lelystad

Tel.: 0320-261518

Fax. : 020-6701171

E-mail: info@debenennemen.nl

Internet: www.debenennemen.nl

Postbank nr. 8287222

K.v.K. nr. 39070228 Lelystad

4 De ontwikkeling van de Stichting

4.1 Naamsbekendheid

De medewerkers van de Stichting zijn wederom in 2002 met een positieve instelling begonnen. De bedoeling was om de Stichting verder te ontwikkelen, en deze met name meer naamsbekendheid te geven. Dit uiteraard allemaal om zowel de Nederlandse lotgenoten als de kinderen in de Derde Wereld zo goed mogelijk te kunnen helpen. Hieronder volgt een korte beschrijving van de ontwikkeling die de Stichting in 2002 heeft doorgemaakt. Veel onderwerpen zijn al aangehaald of zullen later in dit verslag nog uitgebreider beschreven worden.

4.2 Website

Naast het zoeken van nieuwe vrijwilligers was het vergroten van de naamsbekendheid van de Stichting een belangrijk punt in 2002. Daar is op veel manieren aan gewerkt. Een belangrijke activiteit was het laten registreren van de domeinnaam 'www.debenennemen.nl' en het lanceren van de bijbehorende website. Ook zijn er op aanverwante websites links geplaatst waardoor de site van de Stichting gemakkelijker te vinden is.

4.3 Afrika-dag

Stichting De Benen Nemen heeft al geruime tijd contact met Samenwerk, Stichting Internationale samenwerking Almere. De gemeente Almere onderhoudt sinds 1996 een stedenband met Kumasi in Ghana. Met de stedenband wil Samenwerk de relatie laten zien tussen de leefomstandigheden van inwoners van Almere en de inwoners van Kumasi. Tweerichtingsverkeer staat hierbij voorop. Samenwerk streeft naar een gelijkwaardige en wederkerige relatie, die voor alle betrokken partijen voordelen biedt.

De projectcoördinator van Samenwerk, dhr. Pieter van der Linden, vertrekt binnenkort weer naar Kumasi. Dhr. van der Linden is voor Stichting De Benen Nemen de vertrouwenspersoon, die zal bezien of er in Kumasi beengeamputeerde kinderen in aanmerking komen voor hulp.

Op zondag 22 september was er in Almere de Afrika-dag. Deze dag is bedoeld om de kunst en cultuur uit Afrika onder een breed publiek bekend te maken. Het karakteristieke van deze dag is dat naast de uitwisseling van kunst en cultuuruitingen, de Afrika-dag ook gezien kan worden als ontmoeting voor zowel Nederlanders als Afrikanen, als voor Afrikanen onderling.

Stichting De Benen Nemen was nu te gast op deze Afrika-dag, maar heeft aangegeven in 2003 graag met een stand aanwezig te willen zijn.

4.4 Coins for Care

Stichting De Benen Nemen heeft volop deelgenomen aan de actie Coins for Care. Hierover verderop in dit jaarverslag meer (zie 8.1)

4.5 Publiciteit

De Stichting heeft verschillende artikelen geplaatst in kranten, tijdschriften en vakbladen. We zijn te gast geweest bij diverse media (radio).

4.6 Aanmeldingen

De Stichting is aangemeld bij de brancheorganisatie Vereniging voor Fondsenwervende Instellingen (VFI).

De Stichting is aangemeld bij Pyttersens's Nederlands Almanak

De Stichting is aangemeld bij de krant Een Goede Zaak

De voorzitter is op persoonlijke titel aangemeld bij het Nederlands Genootschap van Fondsenwerpers (NGF).

4.6 Orthopedisch Instrumentmakerstrofee

Op 26 oktober heeft mw. Erica Terpstra de Orthopedisch Instrumentmakerstrofee uitgereikt aan de beste orthopedisch instrumentmaker van 2002. Hierover verderop in dit jaarverslag meer (zie 9.2)

4.8 Werving donateurs

Behalve het vergroten van de naamsbekendheid, is de Stichting ook druk geweest met het werven van nieuwe donateurs. Dit laatste gebeurde vooral bij de lezingen gegeven door een ervaringsdeskundige. Ten behoeve van de donateurs zijn de aanmeldingskaarten verbeterd.

De folder: 'Laat ze lopen' is vrijwel geheel uitgegeven. Dit betekent dat deze herdrukt moet worden, maar hij moet tevens herschreven worden en gesplitst in twee onderdelen, namelijk het Nederlandse been en het Derde Wereld been. Dit hangt nauw samen met de bestuursbeslissing over 'Hoe verder' welke begin 2003 genomen gaat worden.

4.9 Subsidie

Het Vermogensfonds heeft startsubsidie verleend aan de Stichting voor het **Nederlandse Been**: Lotgenotencontact, Voorlichting en Belangenbehartiging.

Al met al zit de Stichting in een positieve lijn, die ze in 2003 wil voortzetten. Sommige initiatieven zullen worden uitgediept. Nieuwe initiatieven worden door de secretaris fondsenwerving ontwikkeld, om de Stichting bekender te maken. Ons motto is en blijft: Laat ze lopen!

5 Medewerkers / vrijwilligers

5.1 Activiteiten

Tallose mensen (zowel particulier als beroepsmatig) hebben bijgedragen aan de ontwikkeling en groei van Stichting De Benen Nemen. Aan de volgende onderwerpen hebben zij meegewerkt:

- het ontwikkelen van de website ‘www.debenennemen.nl’;
- het maken van links van deze website op andere websites;
- de Coins for Care-actie;
- andere loffelijke initiatieven;
- het werven van vrijwilligers;
- het opzetten van de nieuwsbrieven;
- het plaatsen van artikelen in kranten;
- bezoeken van de Afrika-dag;
- bezoeken van de laatste trekking Telepuzzel;
- bezoeken van het Waterfestival Lelystad;
- bezoeken van de Rotary Lelystad;
- bezoek ontvangen van VFI en Impulz;
- cursus erfrecht;
- de uitreiking van de Orthopedisch Instrumentmakerstrofee;
- bezoeken van ontmoetingsdag patiëntenorganisaties;
- bezoeken van opening SVGB;
- bezoeken van Orlando in de Jaarbeurs;
- bezoeken van de opening van Medical Bracing;
- studenten geholpen bij het maken van scripties;
- begeleiden van lotgenoten;
- bezoeken van Diaconesse-ziekenhuis in Meppel;
- Donateursdag;
- Lotgenotendag;
- Bezoeken van Benin, Tanzania en Kenia.

5.1.1 Vrijwilligers VacatureBank

In februari 2002 is de voorzitter van de stichting op bezoek geweest bij Impulz (Stichting voor arbeidsbemiddeling Flevoland) die samenwerkt met de Vrijwilligers VacatureBank (VVB).

Op 4 september 2002 ontving de voorzitter medewerkers van Impulz.

Wederom heeft de Stichting oproepen gedaan via de Vrijwilligerscentrale in Amsterdam.

De advertenties voor de vacatures voor secretaris fondsenwerving, secretaris en redacteur zijn geplaatst. De functies van secretaris Fondsenwerving en medewerker Fondsenwerving zijn gehonoreerd. Bovendien maakt de Stichting gebruik van Free-Flex, het uitzendbureau voor vrijwilligers. Free-Flex is te vinden op ‘www.freeflex.nl’.

Inmiddels is de Stichting aangemeld bij www.fondsen.org en www.bestuursregister.nl.

Uiteraard onderzoeken we ook regelmatig zelf of nieuwe kandidaten zich aanmelden.

5.1.2 Verzekering vrijwilligers

De Stichting heeft een aansprakelijkheidsverzekering afgesloten. Voor de vrijwilligers is een collectieve ongevallenverzekering afgesloten.

5.2 Beloning / waardering

5.2.1 Donateursdag, Lotgenotendag

Alle medewerkers van deze dagen ontvingen een bos bloemen.

5.2.2 Medewerkers Stichting

Alle medewerkers van de Stichting ontvingen met Sinterklaas een chocoladeletter, behalve de penningmeester die vanwege zijn gezondheid een tegel ontving.

5.3 Sponsors

De Stichting had ook in 2002 weer een aantal sponsors, met name:

De heer L.J. Cats	Lelystad
De heer M. Sijstermans	Bocholtz
Lodder & Co Accountants	Nieuwegein
Pal Drukkerijen	Amsterdam
Gebr. Link Assurantiën	Amsterdam
Bols en Bouman garagebedrijf	Lelystad
G.M. Medical Bracing	Loon op Zand
Loth / Fabenim	Nieuwegein
SGL	Lelystad
Eiso Wiegersma	Amsterdam
Orthopedisch bedrijf Bosman	Eindhoven
DECC	Amsterdam

6 Publiciteit / media aandacht

6.1 Pers

In een aantal kranten zijn artikelen gewijd aan Stichting De Benen Nemen.

27 maart	Flevopost
16 april	De Telegraaf
30 september	De Vijf Heerenlanden

6.1.1 Tijdschriften

Stichting De Benen Nemen heeft artikelen geplaatst in een aantal tijdschriften:

1. Orthobode
2. Vrouwen van Nu
3. Nursing, het vakmagazine voor verpleegkundigen
4. Hartenzorg

6.2 Radio

De voorzitter was op 6 juni uitgenodigd door radio Flevoland door het live programma 'Goed Nieuws'.

Op 26 oktober gaf mw. Erica Terpstra een interview over de Stichting aan Radio M. (Regionale Omroep Stichting Utrecht).

6.2.1 T.V. spotje

De Stichting zou graag een T.V. spotje willen maken, om meer naamsbekendheid te krijgen. De mogelijkheden hiervoor zijn reeds onderzocht, maar er is gebleken dat de Stichting voor een dergelijke actie nog te klein en te jong is.

6.3 Goede Doelen Gids

Stichting De Benen Nemen is opgenomen in de Goede Doelen Gids.

Het boek geeft echter een foutieve adresvermelding n.l.:

- de straat van onze penningmeester
- het huisnummer van de voorzitter
- De laatste twee cijfers van de postcode van de penningmeester zijn omgedraaid.

6.4 Website

De website van de stichting De Benen Nemen is op 12 oktober 2001 van start gegaan. Het adres is: 'www.debenennemen.nl'

6.4.1 Ontwikkeling website in 2002.

Op 12 oktober 2001 is de website van Stichting De Benen Nemen online gegaan. De website is overzichtelijk en vrijwel alle informatie over de activiteiten van de Stichting en waar de Stichting voor staat, zijn op de website te vinden.

Na een jaar van ervaring opdoen en testen, brak het moment aan om de website te verbeteren. Door alle toegevoegde informatie werd de website enigszins onoverzichtelijk. Dus kwam er een totaal nieuwe indeling gestoeld op de twee benen van de Stichting, het Nederlandse Been en het Derde Wereld been.

De website is uitgebreid met een gastenboek, een forum, een aanvraag-formulier voor informatie, een response-mogelijkheid of men de nieuwsbrief wil ontvangen en een aanmeldingsformulier om donateur te worden.

Verder is er hard gewerkt aan het design van de website. Veel tijd is gestoken in het gastenboek en de aanvraagformulieren. Al met al is er wel 300 uur vrijwilligerstijd gestoken in het verzorgen van een goed functionerende en aantrekkelijke website.

De komende tijd wordt er verder gewerkt aan de eerste opzet voor een interactief forum dat door de deelnemers zelf gestart kan worden en waar mensen ook op kunnen reageren.

De website wordt vaak bezocht. Er zijn tal van mensen die de site regelmatig bezoeken en terugkomen. Ook zijn er veelal buitenlandse scholen/universiteiten die de website bezoeken, meestal doordat ze met een trefwoord bij onze website terecht zijn gekomen.

De daadwerkelijke doelgroep die de website op dit moment gericht bezoekt, is zo'n 7 %.

Dit kan dus vele malen beter en moet minimaal naar 25 %.

Bovenstaande informatie is verkregen via het bijhouden van een log-file.

Als daar gelegenheid toe is om hier wat meer tijd in te steken, zou het mogelijk zijn om grafieken te maken met een schat aan informatie over:

1. Hoe vaak de website per dag bezocht;
2. Hoe lang iemand gemiddeld op de website aan het surfen is;
3. Uit welke landen de bezoekers komen;
4. Welke provider;
5. Zijn er mensen die vaker terug komen;
6. Etc.

Voor de toekomst dus tal van mogelijkheden. En daar gaan we hard aan werken.

6.4.2 Links

Op een aantal andere pagina's wordt er naar de website van De Benen Nemen verwezen, namelijk:

6.4.2.1 Organisaties:

www.vrijwilligerswerk.pagina.nl
www.vrijwilligerscentrale.nl
www.nederlandvoorhetgoededoel.nl
www.geef.nl
www.freeflex.nl
www.fonds.org
www.npcf.nl
www.bpv.nl
www.vsv.nl
www.chronischziek.nl
www.autoaanpassers.nl
www.klaverblad.nl
www.wachtlijsthulp.nl
www.cg.raad.nl
www.hethic.nl
www.nietafwachten.nl
www.kompan.nl
www.emtek.nl
www.gehandicaptentpagina.nl
www.gehandicapkind.pagina.nl
www.gehandicaptent.nl

6.4.2.2 Medische links:

www.gezondheidsplein.nl
www.operatieinfo.nl
www.diagnose-kanker.nl
www.ziekenhuis.nl
www.handicap.nl
www.leefwijzer.nl

6.4.2.3 Revalidatie links:

www.revalidatie.nl
www.dehoogstraat.nl
www.srl.nl

6.4.2.4 Orthopedie links:

www.bosman.com
www.medi-reva.nl
www.medi.nl
www.ottobock.de
www.ottobock.com
www.össur.com
www.orthobode.nl
www.gmmb.nl

6.5 VFI

Stichting De Benen Nemen heeft zich bij de Vereniging voor Fondsenwervende Instellingen aangemeld.

VFI

- Vertegenwoordigt ruim tweederde van de branche;
- Heeft een gedragscode voor haar leden ontwikkeld;
- Helpt de kwaliteit en de ontwikkeling van het keurmerk van het CBF te verbeteren;
- Vertegenwoordigt de branche bij derden, zoals de Nederlandse Vereniging van Banken, diverse ministeries, omroepen en diverse dienstverleners;
- Zorgt voor gemeenschappelijke profilering van erkende instellingen, met de Goede Doelen Gids en www.goededoelen.nl
- Fungeert als platform voor discussie en beleidsvorming over onderwerpen die het publieke draagvlak kunnen beïnvloeden;
- Is initiator van een onafhankelijk onderzoek naar criteria en normen van verantwoord vermogensbeleid;
- Is verantwoordelijk voor de Integrale Campagnecoördinatie;
- Zet zich in voor voorlichting van de fiscale positie van erkende goede doelen;
- Is mede-initiator van wetenschappelijke aandacht voor de goede doelensector door medefinanciering van de bijzondere leerstoel Filantropie aan de Vrije Universiteit;
- Is mede-initiator en –eigenaar van het jaarcongres Civil Society, dat wordt beschouwd als het platform voor kennisuitwisseling en maatschappelijke aandacht voor de goede doelen.

6.6 Lezingen

De voorzitter van de Stichting heeft de volgende lezingen gegeven:

24 februari	Nivon	Almere
16 april	Vrouwen van Nu	Creil
22 mei	Agora-vrouwen	Lelystad
20 november	Vrouwen van NU	Marknesse

Lezingen bij de Stichting kunnen worden aangevraagd over:

- Het boek ‘De Benen Nemen’ en de ‘Stichting De Benen Nemen’ (duur ± 1½ uur);
- ‘Fantoempijn’ (duur ± ½ uur);
- ‘Ervaringsdeskundige’ (duur ± ½ uur) + dia’s;
- Film ‘Hoe wordt een beenprothese gemaakt’ (duur ± ¼ uur);
- Lezing en film over Benin (duur 1½ uur);
- Lezing en film over Tanzania en Kenia (duur 1½ uur).

In de pauze en/of na afloop van de lezing bestaat de mogelijkheid het boek ‘De Benen Nemen’, de brochure ‘Fantoempijn’ en de brochure ‘Ervaringsdeskundige’ te kopen.

Bovendien zijn te koop: ansichtkaarten en T-shirts.

Uiteraard kan men zich aanmelden als donateur.

7 Algemene activiteiten

7.1 Bedankbrief

Alle donateurs hebben in de maand januari een bedankbrief ontvangen voor hun gift van het voorafgaande jaar.

7.2 Informatiemiddag Vereniging Fondswervende Instellingen (VFI) en Nederlandse Associatie voor Direct Marketing (DMSA)

Op 27 september 2001 hebben de voorzitter en de penningmeester de informatiemiddag bezocht, georganiseerd door VFI en DMSA. Stichting De Benen Nemen acht het zeer zinvol om lid te worden van deze brancheorganisatie. De lidmaatschapskosten ad € 454,- (acht maanden) zijn voor de Stichting, als kleine organisatie, echter veel te hoog.

Met ingang van 2003 is het jaarlijks lidmaatschap € 750,- voor één jaar.

Hoewel de Stichting het lidmaatschap hoog in het vaandel heeft staan, zal het bestuur zich op de 1e vergadering van 2003 hierover moeten uitspreken.

7.2.1 Civil Society

Stichting De Benen Nemen is lid geworden van de brancheorganisatie VFI. In samenwerking met de andere brancheorganisaties in fondsen-wervingsland, FIN (vermogensfonds), ISF (lokaal wervende instelling) en de NGF (beroepsgroep) vond in 2002 het Congres voor Goede Doelen plaats.

Dinsdag 18 juni stond in het teken van '*Het vermogen om te geven*'. Deze dag draaide alles om de kwaliteit van bestedingen en de maatschappelijke rollen van bestedingsorganisaties in onze Civil Society.

Woensdag 19 juni, stond in het teken van '*Vragen naar vermogen*' en had als doelgroep de fondsenwerver, van groot tot klein, van startend tot ervaren.

De voorzitter van de Stichting heeft deze tweedaagse conferentie bijgewoond, die bestond uit plenaire sessies en parallelsessies.

De eerste dag werd besteed aan de workshops:

'Kwaliteit van het goede doel' verzorgd door het CBF met een presentatie over de door hen gekozen aanpak om het inzicht van het publiek in de resultaten van het werk van de goede doelen te verbeteren.

De tweede workshop handelde over **Charitas en bedrijfsleven**. Bedrijven worden overvoerd met verzoeken om maatschappelijke steun. Welke taken en rollen zijn er in de toekomst voor wie weggelegd? Hoe gaan bedrijven van reactieve naar pro-actieve rollen? Onder meer via het Social Venture Network, waarin ondernemingen en instellingen wereldwijd hun meningen, gedachten en visies over maatschappelijke verantwoordelijkheid uitwisselen. Er werd in deze sessie een eerste stap gezet op weg naar structurele samenwerking tussen goede doelen en bedrijven.

Onder leiding van gastheer dhr. Andries Knevel, Directeur EO, presentator van 'Het Elfde Uur' en 'Knevel op zaterdag' werd de avond gevuld met diner, inleiding en discussie. Dhr. Anne van der Meiden, theoloog en communicatieadviseur leidde in over effectieve communicatie tussen goede doelen en samenleving. Verschillende spraak- en smaakmakers in de branche werden aan de tand gevoeld, over leiderschap, professionaliteit en strategisch en toekomstgericht handelen. Zo kwam ook de voorzitter van Stichting de Benen Nemen aan het woord. De branche heeft het steeds over verder professionalisering, maar daar zit een

prijkaartje aan. De voorzitter liet dhr. A Knevel weten, dat Stichting De Benen Nemen louter uit vrijwilligers bestond, die met een enthousiast team in drie jaar tijd een organisatie op de been heeft gezet, die inmiddels op de kaart staat.

De voorzitter zat tijdens het diner aan tafel met o.a. dhr. P. Voeten, managing director DECC (www.decc.nl). Dhr. Voeten was zo enthousiast over Stichting De Benen Nemen, dat hij spontaan besloot de kosten van het congres voor zijn rekening te nemen.

Op de 2^e dag werd de workshop **‘In 7 stappen een eenmalige of structurele wervingscampagne opzetten’** gevolgd. Iedere non-profit organisatie kan een extra inkomstenstroom ontwikkelen. We hebben geleerd hoe stap voor stap onze organisatie van visie tot een concreet, intern gedragen en succesvolle wervingscampagne kan komen.

Het congres werd afgesloten met een drankje en een hapje. Het congres heeft een schat aan informatie en ideeën opgeleverd.

7.3 Patiëntenfonds en Vermogensfonds

Op 12 februari 2001 zijn de voorzitter en adviseur mw A.P. Tol naar de hoorzitting van het Patiëntenfonds geweest. Het verzoek om subsidie voor het Nederlandse Been werd afgewezen. De mogelijkheid die geboden werd, was het doorsturen van de aanvraag naar het Vermogensfonds, om te bezien in hoeverre die instantie voor financiële ondersteuning zou kunnen zorgen.

Op 2 april 2001 heeft er een ontmoeting plaatsgevonden in Amsterdam met de verantwoordelijke persoon van het Vermogensfonds, onze voorzitter en adviseur dhr. L.J. Cats. Dit resulteerde in een startsubsidie voor het Nederlandse Been.

Deze startsubsidie is tot nu toe gebruikt voor:

- De verzekering van de vrijwilligers (zie 5.1.1);
- Het laten registreren van de domeinnaam (zie 4.2);
- Verder ontwikkelen van de website (zie 6.4);
- De Nieuwsbrief (zie 9.3.1);
- Lotgenotencontact, Voorlichting en Belangenbehartiging. zie (9.1);
- Lotgenotendag (zie 9.4)

De subsidie is in 2001 en 2002 in zijn geheel gebruikt. Het aantal lotgenoten is nagenoeg niet gestegen, zodat het bestuur zich in 2003 de vraag moet stellen: Hoe verder?

7.4 Een nadere kennismaking met het CBF (zie bijlage 1)

7.5 Stichting De Benen Nemen feliciteert Medical Bracing BV

Op 6 september 2002 hield Medical Bracing BV een feestelijke opening in haar nieuwe pand in Kaatsheuvel. Namens de Stichting feliciteerden de voorzitter, algemeen bestuurslid dhr. J. Welmers en adviseur dhr. L Cats de directeur van Medical Bracing BV, dhr. G-J van der Maazen, met dit heugelijke feit. Dhr. Van der Maazen is adviseur van de Stichting. Namens de Stichting werd een in perspex vervaardigd been met daarin het logo van de Stichting en het logo van Medical Bracing BV overhandigd. Ook was er een klein grapje in verwerkt, een tekening van de ‘bedrijf-aan huis-situatie’ naar een tekening van het grote

nieuwe pand. Onder het genot van een hapje en een drankje konden we het nieuwe pand bezichtigen.

7.6 Cursus Erfrecht

Studiedag ‘Nieuw Erfrecht’

Op 4 november bezocht onze penningmeester dit symposium, wat tot doel heeft om kennis te nemen van de nieuwe situatie met betrekking tot erfrecht.

Na een inleiding door dhr. P. Beerkens, voorzitter van het VFI (Vereniging voor Fondswervende Instellingen) werd een lezing gegeven door mw. Mr. Juliëtte Nijenhuis, juridisch medewerkster van de Nederlandse Hartstichting.

Zij behandelde de afwikkeling van een nalatenschap voor Goede Doelen en een algemene introductie van het nieuwe erfrecht.

Er werd een uiteenzetting gegeven over de gang van zaken ten aanzien van de afhandeling erfstellingen naar huidig recht:

1. Melding van een nieuwe nalatenschap door notaris en/of executeur
2. Beneficiair aanvaarden via de notaris en/of executeur
3. Relevante stukken naar de notaris en/of executeur
4. Aan de orde stellen bij de notaris en/of executeur
5. Opvragen successieaangifte en successieaanslag bij de notaris en/of executeur
6. Beoordelen concept rekening en verantwoording van de notaris en/of executeur
7. Ontvangen bedragen bevestigen en notaris en/of executeur bedanken voor de verrichte werkzaamheden

Ook aan andere attentiepunten werd in vogelvlucht aandacht besteed.

Al met al een leerzame dag, waar in een (te) kort tijdsbestek (te) veel informatie werd uitgewisseld.

Voor algemene informatie verwijzen we naar de uitgave Het Nieuwe Erfrecht door Prof. Mr. M.J.A. van Mourik (BZZTôH ISBN 90-271-5338-8)

8 Activiteiten van het Derde Wereld been

8.1 FONDSENWERVING

8.2 Coins for Care

Op 6 april 2001 heeft Stichting De Benen Nemen zich aangemeld voor deelname aan de actie van Coins for Care. Mw. Erica Terpstra, adviseur van Stichting De Benen Nemen was de officiële ambassadrice van deze actie die samen met Eurocollect werd gevoerd.

8.2.1 Einde actie Coins for Care

Op 1 maart sloot de actie. Het tellen van de vele coins kan beginnen. De Stichting is door middel van nieuwsbrieven van Coins for Care goed op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen. Op 27 februari 2003 is de feestelijke afsluiting van Coins for Care.

8.3 Telepuzzel

De Telegraaf organiseerde afgelopen winter wederom de Telepuzzel. Een puzzelactie van september tot maart, waar fantastische prijzen te verdienen vielen. De extra postzegels die bijgeplakt werden, gaan naar het Goede Doel.

De eindtrekking onder leiding van notaris mr. R. Meppelink, vond plaats op 16 april in het Telegraafgebouw in Amsterdam. De hoofdprijs € 45.454 werd gewonnen door een echtpaar uit Den Haag. Bij het verzamelen van de juiste letters uit alle 26 puzzels, ontstond de volgende eindzin:

De ideale liefdadigheid is die welke to(o)taal anoniem blijft.

Stichting De Benen Nemen was uitgenodigd om de laatste trekking van de puzzelactie bij te wonen. De baten worden als volgt verdeeld:

60% Emma Kinderziekenhuis AMC
10% Stichting ter Bevordering van Samenwerking met landen in Ontwikkeling
10% Nederlandse Stichting voor Leprabestrijding
10% Stichting De Benen Nemen
10% Morogoro Support Stichting

In zijn openingsrede bedankte hoofdredacteur mr. J. Olde Kalter niet alleen de sponsors, maar vooral de trouwe puzzelaars die de Telegraafpuzzel weer tot een succes maakten. Vervolgens gaven de voorzitters van de Stichtingen een korte uiteenzetting over het doel en de doelbesteding van hun Stichting.

De eindtrekking had een zeer informeel karakter. Onder het genot van een heerlijk glas champagne en een hapje ontvingen de afgevaardigden van alle Stichtingen een leuk aandenken in de vorm van een echte knuffel, een z.g. "Tuttel". De voorzitter en adviseur mw. A. Tol en nog twee medewerkers van de Stichting waren aanwezig.

8.4 Collectebussen

Na een voorzichtig begin ten behoeve van de eigen actie van Coins for Care gaan we door met het plaatsen van collectebussen waar dit mogelijk is. Er is al begonnen met het plaatsen in:

Lelystad
Franeker
Loon op Zand
Oud-Beijerland
Amsterdam
Almere
Leeuwarden

Ze worden gemaakt van conservenblikken, die worden beplakt met de folder, die voor deze gelegenheid tot sticker getransformeerd is.

De bedoeling is dat de collectebussen op verschillende plekken in Nederland geplaatst worden. Een eerste verzoek is gedaan bij het Stedelijk Museum in Amsterdam. Het Stedelijk Museum wilde dit verzoek wel inwilligen, mits er een echte collectebus geplaatst zou worden. Deze is aangeschaft en bij de garderobe geplaatst, voorzien van een slot en een ketting.

De collectebus in het Stedelijk Museum werd om de 2 à 3 maanden geleegd. Normaal gesproken moet de collectebus op 31 december weggehaald worden, maar omdat het Stedelijk Museum per 1 maart zijn deuren voor het publiek sluit, mocht de bus tot die tijd blijven staan. De conservenblikken die in bovengenoemde plaatsen waren neergezet behaalden niet het gewenste resultaat. Alleen in Lelystad lukte dit op bescheiden schaal. We hebben hiervan geleerd dat alleen de echte collectebussen ‘werken’.

8.5 Samenvatting fondsenwerving 2003

De plannen voor dit jaar zijn gebaseerd op het zoeken van contacten met het bedrijfsleven. Met het plan ‘Laat ze Lopen’ (zie 11.5) zal contact worden gezocht met bedrijven en instellingen die het plan mede mogelijk willen maken.

Dit zal gebeuren nadat de interne structuur van de Stichting gereorganiseerd is, zodat we allen klaar zijn om de back-up en ondersteuning te leveren die noodzakelijk is voor het welslagen van het plan.

Verder zullen aanvragen worden ingediend bij een tiental geselecteerde fondsenverstreckende instanties die zich richten op dezelfde doelgroep als de onze (achtergestelde kinderen in de Derde Wereld, gericht op medische zorg).

Onder auspiciën van Burgemeester J. Cohen van de gemeente Amsterdam zal er in de maand april een inzamelingsactie op internet plaatsvinden onder de gemeentebambtenaren die werkzaam zijn op het stadhuis in Amsterdam.

8.6 Reisverslag Benin (zie bijlage 3)

De voorzitter en adviseur dhr. L.J. Cats, zijn drie weken in Benin geweest.

Het doel van de reis was onderzoeken naar de situatie in Benin op het gebied van de prothesemogelijkheden in het kader van de doelstelling van de Stichting.

8.7 Reisverslag Tanzania/Kenia (zie bijlage 4)

De voorzitter en adviseur dhr. L.J. Cats, zijn drie weken in Tanzania en Kenia geweest. Ook hier ging het om onderzoek van de mogelijkheden om de doelstelling van de Stichting te verwezenlijken.

8.8 Donateursdag

Op 20 april hield Stichting De Benen Nemen haar eerste donateursdag. Na de nodige voorbereiding van met name de voorzitter, haar man en in samenwerking met een aantal behulpzame vrijwilligers, kon de dag beginnen. De ruimte in een van de bijgebouwen van hotel De Lange Jammer was gezellig gemaakt, koffie en thee stond klaar voor **iedereen** die binnenkwam. Het filmscherm was in orde, evenals de tafel met souvenirs die voorzitter Els en echtgenoot Louis meegebracht hadden uit Benin. Langzaam aan druppelden de eerste donateurs binnen. Hoewel de groep klein was, werd toch redelijk op tijd begonnen met het welkomstwoord en de presentatie over Benin. Met name de film was erg indrukwekkend. De erbarmelijke toestand van de verschillende ziekenhuizen in Benin die Els en Louis bezocht hebben, kwam duidelijk naar voren. De gevolgen daarvan voor de inwoners van Benin waren ook te zien. De mensen hebben in Benin geen geld voor een prothese; met de beenprothesen die ze hebben, zou een Nederlander zich nog niet met de duurste versie op straat durven te vertonen, om nog maar te zwijgen over de hygiënische toestanden in de ziekenhuizen... Na de film kwam er verschillende reacties uit de zaal. De hoofdvraag was wat de Stichting gaat doen aan de toestand in Benin. Hoe kan er geholpen worden op de meest effectieve manier? Iedereen had zo zijn eigen ideeën. Voor een kort verslag over 'hoe het ervoor staat met de contacten in Benin', zie het artikel "Benin". Ondertussen was er de mogelijkheid de foto's te bekijken. Ten slotte werden de medewerkers van de Stichting die zich ingezet hadden tijdens de Coins for Care actie, extra in de bloemetjes gezet.

8.9 Het Derde Wereld Been

Actie van het algemeen bestuurslid dhr. J. Welmers en de adviseur dhr. R. Teunissen in het Stichtingjaar 2002.

Advisering met betrekking tot het inrichten van hulpwerkplaatsen en aanvragen t.b.v. geamputeerden in Benin.

Wat inhoudt:

1. Informatie opvragen van de ter plaatse deskundige en het beoordelen van aanvragen voor hulp.
2. Adequate transport van materialen onderzoeken.
3. Kenmerk van een beoordeling is of de gevraagde hulp aan Stichting De Benen Nemen adequaat en duurzaam is.

9 Activiteiten van het Nederlandse been

9.1 Lotgenotencontact

9.1.1 Algemeen

Lotgenoten hebben een aantal activiteiten ondernomen om in contact te treden met de Stichting, namelijk:

- Bellen, voor nadere informatie over de Stichting;
- Bellen, voor telefonisch lotgenotencontact en voorlichting;
- Stem uitbrengen voor het uitreiken van de Orthopedisch Instrumentmakerstrofee;
- Huisartsen nemen contact op met de Stichting voor lotgenotencontact;
- Verpleegkundige uit België neemt contact op met de Stichting voor lotgenotencontact.

Verder heeft de Stichting zelf de volgende acties ondernomen om in lotgenotencontact te voorzien:

- Het organiseren van lotgenoten-contactdagen;
- Het geven van telefonische ondersteuning en advies;
- Het bezoeken van ziekenhuizen en revalidatiecentra;
- Het bezoeken van mensen thuis;
- Het bezoeken van mensen in het ziekenhuis.

De lotgenotengroep heeft 60 aanvragen behandeld.

9.2 De Orthopedisch Instrumentmakerstrofee

De Orthopedisch Instrumentmakerstrofee is een initiatief van Stichting De Benen Nemen. Elk jaar wordt deze trofee aan een orthopedisch instrumentmaker uitgereikt. Zij zijn het die de beengeamputeerden **laten lopen**. De Stichting is van mening dat jaarlijks één van de orthopedisch instrumentmakers in het zonnetje gezet mag worden. Om in aanmerking te komen voor deze trofee, moet de orthopedisch instrumentmaker aangemeld worden door een patiënt / cliënt. Deze laatste schrijft een brief of een e-mail waarin hij of zij uitlegt waarom de betreffende instrumentmaker in aanmerking moet komen voor de trofee. De brief moet gericht worden aan de Stichting. Een onpartijdige jury zal beoordelen welke instrumentmaker de trofee verdient.

De jury bestaat uit:

1. Mw. J.M.W. Cools, jeugdarts, Lelystad
2. Dhr. L.J.B.M. Klaus, docent technische orthopedie, Dordrecht
3. Mw. E.C.C. Cats, voorzitter Stichting De Benen Nemen, Lelystad

De Orthopedisch Instrumentmakerstrofee is een met de hand vervaardigd been van perspex, met daarin gegraveerd:

- het logo van Stichting De Benen Nemen;
- de titel 'Beste Instrumentmaker van het betreffende jaar';
- de naam van de instrumentmaker.

In 2001 is de trofee op 15 oktober uitgereikt aan dhr. F. van Zaanen in Amsterdam.

In 2002 is de trofee op 26 oktober uitgereikt aan dhr. B. Overbeek in Vianen.

9.3 Voorlichting

9.3.1. Nieuwsbrief

De Stichting heeft in januari haar 4^e en in september haar 5^e Nieuwsbrief uitgegeven. Deze is verstuurd naar alle donateurs, lotgenoten, orthopedische instrumentmakerijen, orthopedische industrieën, revalidatiecentra, ziekenhuizen, scholen, vrouwenverenigingen en belangstellenden.

De Nieuwsbrief verschijnt in zwart/wit. De mogelijkheid werd onderzocht om er een full color tijdschrift van te maken, maar de kosten daarvan waren zo hoog dat daar voorlopig van afgezien wordt.

9.3.2. Boek ‘De Benen Nemen’

De voorzitter van de Stichting heeft als ervaringsdeskundige een boek geschreven over leven met een beenprothese. Dit boek is getiteld: ‘De Benen Nemen’. Het boek geeft voorlichting en informatie aan mensen bij wie een amputatie op korte termijn zal plaatsvinden of kortgeleden zijn geamputeerd. Herkenning en erkenning geeft het boek ‘De Benen Nemen’ aan hen die reeds langer geleden zijn geamputeerd. In dit boek zijn adressen vermeld, die verband houden met revalidatie en prothesevoorziening.

Het boek wordt uitgegeven door:

Kosmos-Z&K Uitgevers

Utrecht / Antwerpen

1^e druk ISBN 90 215 8796 3

2^e druk ISBN 90 215 9802 7

prijs: f 29,90 in 2001

prijs: € 13,57 in 2002

Het boek is op geluidsband gezet door Bibliotheek Le Sage ten Broek.

Het boek is in 2001 op de boekenlijst geplaatst bij de opleiding voor Orthopedisch Instrumentmaker in Nieuwegein.

9.3.3 Brochures Fantoempijn en Ervaringsdeskundige

Naast de Nieuwsbrief geeft de Stichting een brochure uit, getiteld ‘Fantoempijn’. Ook in 2001 is er veel vraag geweest naar deze brochure. Hij wordt via internet aangevraagd, maar de meeste brochures worden verkocht bij lezingen en informatiemarkten.

In 2001 is er vanwege het WCS congres, een nieuwe brochure ontwikkeld, getiteld ‘Ervaringsdeskundige’. Naar deze brochure ontstaat in de toekomst, als er meer naamsbekendheid is opgebouwd, hopelijk ook meer vraag.

9.3.4 Folder ‘Laat ze lopen’

De folder die de Stichting uitgeeft, informeert over wat de Stichting doet en wat haar doelen zijn. Deze folder heet ‘Laat ze lopen’. Deze wordt op congressen en informatiemarkten uitgedeeld, evenals bij lezingen, om op die manier de naam van de Stichting te verspreiden.

9.3.5 Internet

De internetsite van Stichting De Benen Nemen ging oktober 2001 van start. Van tevoren is er onderzocht welke provider het voordeligste was voor de Stichting. Daarna heeft de webmaster, dhr. M. Sijstermans, de domeinnaam 'debenennemen.nl' laten registreren. Een en ander is gebeurd in samenwerking met de adviseur mw. A.P. Tol.

Inmiddels wordt de website 'www.debenennemen.nl' goed bezocht. De Stichting wordt via internet regelmatig benaderd voor het aanvragen van een folder of voor het geven van informatie.

De site zal in verschillende talen bereikbaar worden en verder uitgebouwd. Bepaalde onderwerpen worden nog verder uitgediept.

9.3.6 Informatiemarkten / congressen

Opening van nieuwe onderwijslocatie SVGB-OSLO en Adaptietechniek, te Nieuwegein op 14 april 2002. (zie bijlage 2)

9.3.7 Orlando in de Jaarbeurs

In een afgeladen zaal vol met orthopedische instrumentmakers, revalidatieartsen, fysiotherapeuten en technisch adviseurs, zaten namens Stichting De Benen Nemen twee bestuursleden, t.w. de voorzitter en algemeen bestuurslid dhr. J. Welmers. Het was een semi-wetenschappelijk programma. Prominente gastsprekers als Prof. Dr. J.H.B. Geertzen, hoogleraar prothesiologie AZG Groningen, Drs. H. van der Linde, revalidatiearts St. Maartenskliniek Nijmegen, Drs. W. Polomski, revalidatiearts Spaarne Ziekenhuis Haarlem, Drs. J.H. Rietman, revalidatiearts AZG Groningen en internationale sprekers uit het vakgebied verzorgden een leerzame dag, met voornamelijk lezingen over arm- en beenvoorzieningen.

In de zalen trof men diverse stands van o.a Blatchford met de nieuwste generatie pneumatisch-hydraulische knie-unit met sensor elektronische hoek- en drukmeting. Stilstaan, traplopen, hellinglopen en lopen. Men heeft geen laptop nodig, maar een simpele programmeer unit met afstandsbediening.

Chesapeake Duplicone: een eenvoudige manier om snel en precies een kopie van een bestaande stompkoker te maken. Voor bijvoorbeeld het maken van een badprothese of wanneer het gipsmodel verloren is gegaan.

TEC Vacuum Assisted Socket System (VASS); dit kan het leven van een prothesedragers veranderen. Het VASS systeem controleert en stabiliseert stompvolumeschommelingen op 1%. Onderdeel hiervan zijn de Harmony, een compacte pneumatische unit en de VASS Sleeve met urethaan Liner.

9.3.8 Ontmoetingsdag patiëntenorganisaties orthopedische aandoeningen

In minstens 19 patiëntenorganisaties wordt veel werk verzet om de mensen met orthopedische aandoeningen te ondersteunen en hun belangen te behartigen.

Dat is belangrijk en zinvol werk!

Juist omdat er zoveel organisaties actief zijn voor mensen met orthopedische aandoeningen hebben 3 verenigingen, te weten: Stichting Patiëntenbelangen Orthopaedie (SPO), Vereniging van scoliosepatiënten (VSP) en de Nederlandse Vereniging van Rugpatiënten “de Wervelkolom” (NVVR), het initiatief genomen om een ontmoetingsdag te organiseren. Voor de voorbereiding en de uitvoering van die dag is een trainer van Odyssee gevraagd mee te werken. Binnen Odyssee werken trainers die al jarenlang ervaring hebben in het ondersteunen van patiëntenorganisaties. U ontvangt deze uitnodiging dan ook via Odyssee.

9.3.8.1 Doel van de ontmoetingsdag

- Elkaar en de verschillende organisaties leren kennen.
- Leren van elkaar (welke activiteiten worden gedaan, hoe wordt het georganiseerd, kunnen wij daar ons voordeel mee doen, etc. etc.).
- Kijken of er in de toekomst meer met elkaar gedaan kan worden.

9.3.8.2 Wanneer en waar

De ontmoetingsdag heeft plaatsgevonden op: zaterdag 8 juni 2002 van 10.30 – 16.00 uur in Hotel & Congrescentrum De Bergse Bossen te Driebergen. De voorzitter van de Stichting heeft hieraan deelgenomen.

9.4 Lotgenotendag

Op 26 oktober 2002 vond in het Kerkelijk Zalencentrum Klooster in Vianen de 1e lotgenotendag plaats met als hoogtepunt de uitreiking van de Orthopedisch Instrumentmakerstrofee door mw. Erica Terpstra.

‘s-Morgens had mw. Erica Terpstra een interview gegeven over de Stichting en specifiek over de lotgenotendag bij radio M. (Regionale Omroep Stichting Utrecht met ± 50.000 luisteraars). Aanwezig was verder een journalist van de krant De Vijfheerenlanden, die een artikel heeft geschreven en een foto heeft gemaakt van de genomineerden van de Orthopedisch Instrumentmakerstrofee.

Mw. Ineke Hoogwerf stond met een stand vol met zelfgemaakte kaarten en hebbedingetjes. Uiteraard ontbrak de stand van Stichting De Benen Nemen niet.

Mw. T. van de Brug ontving de gasten met koffie en thee en dhr. R. Teunissen was de dagvoorzitter.

Nadat de voorzitter de dag had geopend hield dhr. J. Stevens een voordracht over: ‘De Aanvraag’ waarop dhr. M. van de Heide verder ging tot aan de prothese.

Na de pauze vertoonde dhr. F. Jol een film over het maken van een beenprothese. Verder besteedde dhr. Jol vooral aandacht aan het sporten met een beenprothese. In de film was ook goed te zien hoe je met een beenprothese atletiek kunt beoefenen.

Na een goed verzorgde lunch vond het discussieprogramma onder leiding van dhr. R. Teunissen plaats met dhr. J. Stevens, dhr. M. van de Heide, revalidatiearts Dr. A. Sanders en WVG deskundige dhr. v.d. Horst uit de Gemeente Vianen.

Na de thee/koffiepauze nam mw. A. Roozen de groep beengeamputeerden mee uit de zaal voor een workshop "Hardlopen met een beenprothese". Ze vertelde hoe je met een beenprothese moet rennen. De groep nam enthousiast deel aan haar workshop. Mw. B. Mentel, Nederlands Kampioen snowboarden en inmiddels Ambassadrice van de Stichting, vertelde haar verhaal op een wijze die zeer aangrijpend was.

Het hoogtepunt van de dag was de uitreiking van de Orthopedisch Instrumentmakerstrofee door mw. Erica Terpstra. Een jaar lang hebben de lotgenoten hun favoriete orthopedisch instrumentmaker kunnen voordragen. Een commissie bestaande uit dhr L.J.B.M. Klaus, mw. J.M.W. Cools en mw. E.C.C. Cats kozen dhr. B. Overbeek tot Orthopedisch Instrumentmaker van het jaar 2002. De heer Overbeek ontving uit de handen van mw. Terpstra een uit perspex vervaardigd been met daarin een inscriptie van het logo van Stichting De Benen Nemen en de tekst: "Beste Orthopedisch Instrumentmaker van 2002" met de naam "Ben Overbeek".

De genomineerden ontvingen een bos bloemen, een T-shirt van Stichting De Benen Nemen en een pen.

De genomineerden waren: dhr. J. v.d. Berg, dhr. J. v.d. Burg, dhr. W. v. Duin, dhr. B. Overbeek, dhr. P. Spinder, dhr. J. Stötefalle en mw. K. Willemse.

Uiteraard ontving mw. Terpstra een bos bloemen voor de hartelijke en spontane wijze waarop zij de trofee heeft overhandigd. Ook voor de andere gasten waren er bloemen. We kunnen terugkijken op een zeer bijzondere en geslaagde dag.

9.5 Belangenbehartiging

Naar aanleiding van vragen van lotgenoten over de bezuinigingen binnen de prothesiologie heeft de Stichting een brief met informatie over de bezuinigingsmaatregelen gestuurd aan mw. Erica Terpstra. Mevrouw Terpstra heeft de Stichting laten weten hier later op terug te komen.

10 Beleid

10.1 Algemeen

10.1.1 Werven van nieuwe vrijwilligers

Eén van de belangrijkste punten in 2002 was het werven van nieuwe vrijwilligers, waar we in geslaagd zijn. Tot het bestuur zijn togetreden:

1. Secretaris voor het Derde Wereldbeen, met als hoofdtak Fondsenwerving;
2. Algemeen bestuurslid, notulist voor de vergaderingen;
3. Redacteur voor de Nieuwsbrief;
4. Correspondent Frans ;
5. Correspondent Engels.

Wij zijn er in 2002 niet in geslaagd de volgende functies op te vullen:

1. Secretaris voor het Nederlandse Been;
2. Coördinator lotgenotencontact;
3. Medewerker Derde Wereld (Ghana).

In de loop van 2002 bleek echter dat de Stichting toe was aan een vice-voorzitter, die we inmiddels hebben gevonden en aangesteld. De vice-voorzitter begint op 01-01-2003. Al gauw bleek ook bij het aantreden van de secretaris fondsenwerving, dat er medewerkers fondsenwerving mochten komen. Er heeft zich tot nu toe één persoon gemeld, die zich één jaar beschikbaar stelt voor de Stichting. De Stichting is in haar nopjes met deze medewerker, omdat hij in november 2002 gestart is aan de VU te Amsterdam met de studie PAO Philanthropic Studies.

10.1.2 Nieuwsbrief

De Stichting was in 2002 op zoek naar een redacteur waarin ze geslaagd is. Tot nu toe zijn er jaarlijks twee nieuwsbrieven verschenen. In verband met de hoge kosten voor een nieuwsbrief (papier, enveloppen en porti) zal dit voorlopig zo blijven.

In de nieuwsbrieven van 2002 zijn oproepen geplaatst of de lezers hun e-mail adres willen doorgeven. Daar is minimaal op gereageerd.

10.1.3 Acceptgiro's

De nieuwsbrieven zijn voorzien van een acceptgirokaart. In principe is deze kaart bedoeld als adresdrager. De mensen waren natuurlijk vrij om via deze acceptgirokaart een gift over te maken. Verheugend was het dat sommige mensen bij de tweede nieuwsbrief, dus de tweede acceptgirokaart wederom de acceptgiro gebruikten om een gift te doen.

11. Acties ter ondersteuning van de Stichting

11.1 Naamsbekendheid vergroten

Een van de doelen van de Stichting voor 2002 is het vergroten van de naamsbekendheid. Dat gebeurt onder andere als volgt:

1. Donateur worden: Ieder bedrag is welkom, indien de gift hoger is dan minimaal € 16,- ontvangt men de Nieuwsbrief en uitnodigingen voor andere activiteiten. Bovendien krijgt de donateur het boek 'De Benen Nemen'. De royalty's van de verkoop van het boek gaan naar de Stichting.
2. Folders verspreiden: de naamsbekendheid van de Stichting wordt vergroot door de folder 'Laat ze lopen' te verspreiden. In plaats van deze weg te gooien, zou hij doorgegeven kunnen worden.
3. Hetzelfde geldt voor de brochure 'Fantoompijn', die te koop is voor € 2,27.
4. En de brochure 'Ervaringsdeskundige', die te koop is voor € 2,27.
5. Boek 'De Benen Nemen': het boek (€ 13,57) is bijzonder geschikt als cadeau. Ook dit leidt tot meer bekendheid van de Stichting.
6. T-shirts: er worden T-shirts verkocht à € 7. Door het dragen van deze T-shirts komt de Stichting meer in openbaarheid.
7. Kaarten: er bestaat de mogelijkheid kaarten te kopen. Deze kosten tussen de € 0,45 en € 1,13.

11.2 Erfenis

Misschien had u nog nooit stilgestaan bij het laten opmaken van een testament. Mocht u overwegen één en ander vast te laten leggen, denk dan eens aan Stichting De Benen Nemen. In een testament kunt u bepalen wie uw goederen en vermogen erft. U kunt in een testament zoveel erfgenamen opgeven als u wilt. Het is dus mogelijk om Stichting De Benen Nemen te benoemen tot mede-erfgenaam. U bepaalt uiteraard zelf het percentage dat de Stichting van uw erfenis krijgt. Ook als u al een testament heeft, kunt u daar alsnog een legaat in laten opnemen via de notaris.

11.3 De notaris

Voor het opstellen van uw testament en een periodieke schenkingsakte heeft u altijd een notaris nodig. Deze kan u adviseren over de verschillende mogelijkheden om uw nalatenschap in te richten en de fiscale gevolgen hiervan.

In een codicil – dat is een eigenhandig geschreven, gedateerde en ondertekende verklaring – kunt u alleen roerende zaken vermaken. Dus meubelen, sieraden, kunstvoorwerpen e.d. Deze goederen moeten nauwkeurig worden opgeschreven. Het origineel kunt u bij de notaris in bewaring geven.

11.4 Legaat

In plaats van een percentage te noemen in uw testament, kunt u ook een van tevoren vastgesteld bedrag of van tevoren vastgestelde goederen aan de Stichting schenken. Zo'n schenking na overlijden heet een legaat. Mensen zonder kinderen die een deel van hun vermogen willen nalaten aan een goed doel maken vaak gebruik van deze mogelijkheid. De notaris kan u uitleggen wat de verschillen zijn tussen een 'gewone' erfenis en een legaat en wat voor uw situatie het beste zou zijn.

11.5 Schenking

U kunt Stichting De Benen Nemen ook nu al steunen door middel van een schenking. U kunt kiezen voor een éénmalige schenking of voor een periodieke schenking. Bij een periodieke schenking legt u van te voren bij de notaris vast welk bedrag u jaarlijks wilt schenken. Doet u dat voor een periode van minimaal 5 jaar, dan is de schenking geheel aftrekbaar van de belasting.

Een éénmalige schenking aan Stichting De Benen Nemen is heel simpel.

U maakt het geldbedrag over op Postbanknummer 8287222 te Lelystad.

Deze schenking is fiscaal aftrekbaar als:

- Het totaal van uw schenkingen minimaal 1% van uw verzamelinkomen* met een minimum van € 68,07 (2002) overstijgt.
- Uw aftrek kan niet groter zijn dan 10% van uw verzamelinkomen.

* Het verzamelinkomen is het gezamenlijk bedrag van:

- inkomen uit werk en woning
- inkomen uit aanmerkelijk belang
- belastbaar inkomen uit sparen en beleggen

11.6 Donateur

Kleine en grote giften zijn van harte welkom. Indien de gift hoger is dan € 16,- per jaar kunt u aangeven of u het boek De Benen Nemen al dan niet wenst te ontvangen. Donateurs ontvangen jaarlijks tenminste twee keer de Nieuwsbrief en uitnodigingen voor acties.

11.7 Loffelijke initiatieven

Wilt u zich persoonlijk inzetten?

Geef Stichting De Benen Nemen dan iets van uw vrije tijd en organiseer op uw werk, op school of in uw vereniging een actie ten behoeve van een bepaald project. U kunt bij Stichting De Benen Nemen altijd terecht voor meer informatie. U bent ook zeer welkom als vrijwilliger bij Stichting De Benen Nemen.

11.8 Uw geld komt goed terecht

Stichting De Benen Nemen is door de overheid erkend als een 'algemeen nut beogende instelling'. Daardoor komen we in aanmerking voor een ruime vrijstelling van schenkings- en successierecht. Over een schenking tot € 3.999,- (per twee jaar) en over een erfenis tot € 7.755,10 (2001) hoeft Stichting De Benen Nemen geen belasting te betalen. Bij bedragen daarboven geldt voor de Stichting een gereduceerd tarief van 11%. Uw schenking of nalatenschap komt dus maximaal ten goede aan de beengeamputeerde kinderen in de Derde Wereld.

Stichting De Benen Nemen heeft respect voor de donateurs die zich met ons verbonden voelen. Wij zijn allemaal vrijwilligers, waarvan sommige zelf beengeamputeerd zijn, **en wij** verplichten ons om de aan ons toevertrouwde gelden op een zo efficiënt mogelijke manier te besteden.

“IK GEEF JAARLIJKS EEN FORS BEDRAG AAN STICHTING **DE BENEN NEMEN**.
DAT IS HET MIJ WEL WAARD, HET GAAT PER SLOT VAN REKENING OM DE
TOEKOMST VAN DE BEENGEAMPUTEERDE KINDEREN IN DE DERDE WERELD.
EN DAT DE FISCUS DAARAAN MEEBETAALT, VIND IK PRIMA.”

Belangrijke informatienummers:

Nalatenschappen Stichting De Benen Nemen:

Dhr. C.W.J.J. Meijer, tel. 020-6734061

Belastingtelefoon:

0800-0543

Notaristelefoon:

0900-3469393

12 Financieel Overzicht

2002 was voor Stichting De Benen Nemen een jaar waarin veel lijnen werden uitgezet om fondsen te verwerven voor (toekomstige) projecten. Initiatieven die werden ondernomen waren onder andere: deelname aan de munteninzamelingsactie 'Coins for Care', de Puzzelactie van 'De Telegraaf', en het op strategische punten plaatsen van collectebussen. Er zijn uitgaven gedaan voor reizen, die tot doel hadden het verrichten van reserch voor toekomstige projecten.

Baten uit 'Eigen Fondsenwerving' bedroegen € 41.124. Aan subsidies werd € 2769 ontvangen. Daartegenover staan 'Uitvoeringskosten' ten bedrage van € 7.671.

Op verzoek zenden wij u gaarne een uitgebreid financieel verslag toe.

13 BIJLAGEN

13.1 Bijlage 1 Een nadere kennismaking met het CBF

Op 12 december 2002 presenteerde het CBF (Centraal Bureau Fondsenwerving) haar jaarcijfers over 2001 in Amstelveen waarbij zij alle leden hadden uitgenodigd. Een aantal ontwikkelingen werden door hen tegen het licht gehouden. Een belangrijke constatering was over 2001 dat bestedingen aan goede doelen stijgen ondanks lichte daling fondsenwerving;

De inkomsten uit eigen fondsenwerving van goede doelen organisaties zijn in 2001 licht gedaald. Kregen de fondsen in 2000 nog 788 miljoen euro binnen uit fondsenwervende activiteiten, in 2001 was dat 785 miljoen euro. De bestedingen van de fondsen waren desondanks 5% hoger dan in 2000 en bedroegen in 2001 ruim 1,7 miljard euro. Dit was mede mogelijk doordat werd ingeteerd op het eigen vermogen.

Hoewel de inkomsten uit fondsenwerving afnamen, stegen de overige inkomsten. Dat betrof vooral inkomsten van de overheid en in mindere mate gelden van kansspelorganisaties. Het belangrijkste deel van de gelden van de overheid gaat naar een tiental organisaties. Voor het eerst sinds 5 jaar overtroffen de bestedingen van de goede doelen hun inkomsten.

Maatschappelijke betekenis

Het CBF levert dit jaar ook informatie die inzicht geeft in de maatschappelijke betekenis van de goede doelen. Uit eigen onderzoek van het CBF wordt duidelijk dat in totaal meer dan 1 miljoen vrijwilligers betrokken is bij één of meer van de 150 instellingen met het CBF-Keurmerk die meededen aan het onderzoek. Aangezien vrijwilligers zich voor meer dan één instelling inzetten, mag hieruit niet de conclusie worden getrokken dat het ook om 1 miljoen verschillende personen gaat. Het onderzoek wijst ook uit dat bij deze organisaties bijna 9000 betaalde krachten werkzaam zijn.

In totaal hebben 155 instellingen het CBF-Keurmerk. Dit is maar 37% van de in totaal 419 instellingen die aan het verslag hebben meegewerkt. In de totale bestedingen van de instellingen is de verhouding anders: de 155 instellingen nemen 93% van de totale bestedingen voor hun rekening.

Prof. Dr. Schuyt, Bijzonder hoogleraar Filantropie van de VU, schetste in een aanvullend betoog over de maatschappelijke rol van betekenis van fondsenwerving dat de strijd om de consumenten-euro in volle hevigheid woedt. Hij zag het bedrijfsleven als een kans en mogelijkheid voor fondsenwervers, met name omdat momenteel maatschappelijk verantwoord ondernemen hoog op de agenda's staat van veel ondernemingen.

Mevr. E. Ploumen van Cordaid, de overkoepelende organisatie van Memisa en Mensen in Nood, benadrukte met name informatievoorziening naar vrijwilligers en donoren van de organisatie. Hoe meer men op de hoogte is van de activiteiten, hoe hoger de inzet en betrokkenheid.

13.2 Opening van nieuwe onderwijslocatie SVGB-OSLO en Adaptietechniek, te Nieuwegein op 14 april 2002.

Deze dag met het thema - Nieuwe ruimte nieuwe kansen -, mocht zich verheugen op een enorme belangstelling waar onder ook afvaardiging van onze Stichting.

Aanwezig waren de voorzitter, het algemeen bestuurslid dhr. J. Welmers en adviseur dhr. R. Teunissen.

Wat is daar aan vooraf gegaan?

Ontstaan van de opleiding orthopedisch instrumentmaker / bandagist.

De SVGB (Stichting Vakopleiding Nederlandse Orthopedisten en Bandagisten) is opgericht op 16 oktober 1952, door Orthobanda.

Op 14 december 1955 is de eerste cursus gestart onder de naam cursus medische basisvakken, met een deels schriftelijke en deels mondelinge lessen met betrekking tot anatomie, specifiek orthopedische afwijkingen en waarnemingen. Opleidingstermijn van 2 jaar.

Er zijn in totaal 2 cursussen gegeven.

De eerste cursus was onder leiding Dr. A.J.Bonne, orthopedisch chirurg, welke werd afgesloten op 18 maart 1958 met een examen. De tweede cursus onder leiding Dr. Th.W. Beeker, orthopedisch chirurg. Deze laatste cursus telde 14 deelnemers en eindigde met een examen op 28 maart 1961.

Onder auspiciën van het Ministerie van Sociale Zaken en Volksgezondheid en de Stichting Bedrijfsopleiding Metaal - en Elektronische Industrie "BEMETEL" is er een basisopleiding van de grond gekomen voor de orthopedisch instrumentmaker.

In de staatscourant nr. 43, d.d. 2 maart 1959 werden het leerprogramma en de standaard vakeisen gepubliceerd.

Over de bandagist werd nog niet gesproken, de vakeisen voor het bandageren zijn op 27 september 1960 in de staatscourant nr. 187 gepubliceerd. Deze eerste opleiding (1961) heeft 10 gediplomeerde orthopedische instrumentmakers en 3 gediplomeerde bandagisten afgeleverd. Van BEMETEL naar SOM (Stichting Opleiding Metaal) was de volgende stap, als opleidingsplaats is daarvoor gekozen de Streekschool, gevestigd in 's-Hertogenbosch.

De meest recente naamsverandering is OSLO met als eerste opleidingsplaats het Koning Willem I College, 's-Hertogenbosch.

De opleiding onder de naam OSLO (Opleiding Schoen - en Lederwaren en Orthopedie) biedt de volgende opleidingstrajecten:

Orthopedische schoentechniek (voor lichaamsgebonden hulpmiddelen)

Kwalificaties:

- orthopedisch schoentechnisch vakkracht
- leestenmaker
- schachtenmaker
- onderwerkmaker
- vervaardiger orthopedische voorzieningen
- orthopedisch schoentechnicus
- ondernemer/manager orthopedische schoentechniek

Orthopedische instrumentmaker en bandagist. (voor lichaamsgebonden hulpmiddelen)

Opleidingstermijn 4 jaar.

niveau 1 orthopedisch technisch vakkracht	1 jaar
niveau 2 assistent orthopedisch instrumentmaker / bandagist	2 jaar
niveau 3 orthopedisch instrumentmaker / bandagist	2 jaar

niveau 4 paskamermedewerker orthopedisch instrumentmaker en bandagist
(orthopedisch technicus)

2 jaar

Het is hierna mogelijk in te stromen in de nieuwe HBO-opleiding Orthopedisch Technoloog van Fontys Hogeschool Eindhoven

Kwalificaties.

- orthopedisch technisch vakkracht
- assistent orthopedisch instrumentmaker
- assistent orthopedisch bandagist
- orthopedisch instrumentmaker
- orthopedisch bandagist
- paskamer medewerker orthopedische instrumentmaker en bandagist
- ondernemer/manager orthopedische instrumentmaker en bandagist
- specialist armprothesen
- specialist scoliose orthesen
- specialist heup, knie, enkel en voetorthesen

Adaptatietechniek. (voor niet lichaamsgebonden hulpmiddelen)

Kwalificaties.

- Adaptatietechnicus
- Adaptatieadviseur

De andere opleiding van OSLO zoals Schoenherstellen en Schoen - en Lederwarenindustrie hebben geen relatie met de verstrekking van technische hulpmiddelen voor gehandicapten.

Binnen OSLO krijgen studenten een dag in de week onderwijs op school zowel theorie- en praktijklessen. Op de opleiding zitten 8 dames en 60 heren.

De beroepspraktijkvorming;

Bij de start van de opleiding sluit de student een overeenkomst met de werkgever (het leerbedrijf), SVGB en het ROC (Regionaal Opleiding Centrum) het Koning Willem I College.

De opdrachten voor de opleiding die de student in het leerbedrijf uitvoert, zijn beroepspraktijkvormende onderwerpen. Veelal hangen de opdrachten samen met de op school behandelende thema's.

De opleiding wordt afgesloten met theorie- en praktijkexamen.

In de examens worden eindtermen van de deelkwalificaties getoetst. In de theorie- en praktijklessen op school worden de studenten voorbereid op deze examens.

Terug naar 14 april 2002

Na de ontvangst waren er enkele presentaties met betrekking tot opleiden op basis van deels schoolsonderwijs en leerbedrijf.

Uit de diversen presentaties een abstract.

Dhr. Martinot COLO (Centraal Overleg Landelijke Organen)

Hierbij was de kern het nut en de noodzaak met de daarbij behorende problemen van z.g. kleine opleidingen.

Dhr. Bougie (Orthopedie en revalidatietechnieken tevens uitgever van de Handy wijzer, een informatie programma voor hulpmiddelen).

Mensen die een functie-stoornis hebben en daarvoor hulpmiddelen nodig hebben zijn in 3 categorieën te verdelen.

Een functie-stoornis ontstaat bij:

- de geboorte
- een ziekte
- of door ouderdom

Deze laatste categorie wordt steeds groter van omvang en vraagt dus ook meer zorgverlening. Door in zijn presentatie een opbouw op basis van geschiedenis te maken werd duidelijk dat opleiding van belang is.

Hoe was het en hoe is het nu?

Herinnerd werd aan de bekende plaatjes van Jeroen Bosch en Pieter Breughel rond het jaar 1500. Daar zijn diverse geamputeerden te zien met zogenaamde protheses.

De wens van de consument voor advies op het gebied van product, wet en regelgeving wordt mede mogelijk gemaakt door een goede opleiding.

Dhr. van Ipenburg (Koning Willem I college)

Deze presentatie gaf aan hoe de huidige opleidingsstructuur is ontstaan.

Koning Willem I college is de opdrachtgever voor het onderwijs. SVGB is de opdrachtnemer

De opleidingsbedrijven zorgen mede voor de financiering. Om te zorgen dat de opleidingsvorm geaccepteerd blijft is samenwerking van groot belang (motto: "Benut de nieuwe kans").

Mevr. Doest bedankte de organisatoren van deze dag en sprak de wens uit dat de nieuwe kans optimaal benut wordt.

Eindconclusie bij sluiting van het officiële gedeelte van de dag was dat het opleidingsresultaat ten goede moet komen aan de gebruiker van hulpmiddelen.

Na het officiële gedeelte was er de mogelijkheid voor het bezichtigen van het gebouw met de diverse opleidingsfaciliteiten. Tevens waren enkele leveranciers van hulpmiddelen aanwezig met een bemande stand.

Hiervan kan met recht gezegd worden dat alles is gedaan om de praktijkinstructie optimaal te kunnen uitvoeren, voor zowel het handwerk als het machinewerk.

Hierbij behoort het motto: "Geniet van de ruimte, benut de nieuwe kansen".

13.3 REISVERSLAG BENIN

In 1992 is in Rio de Janeiro een VN conferentie gehouden over Milieu en Ontwikkeling. Daar bleek dat de rijke landen, waar 20% van de wereldbevolking leeft, 80% van de natuurlijke hulpbronnen opmaken. Willen ontwikkelingslanden het een beetje beter krijgen dan zullen de rijke landen zich moeten inschikken.

Daarop reageerde de Nederlandse regering met het afsluiten van duurzame ontwikkelingsverdragen met Bhutan, Costa Rica en Benin.

De voorzitter van de Stichting kwam in contact met Benin doordat zij een lezing gaf in Vianen. Een project naar aanleiding van een bezoek dat Vrouwen van Nu in 1996 en 1997 heeft gemaakt in Benin. De uitwisseling van ervaringen is een eerste stap geweest in de richting van samenwerking tussen mensen. De eerste stappen waren gezet en verdienen navolging, zo schrijft de minister van Ontwikkelingssamenwerking. Stichting De Benen Nemen wil graag hieraan gehoor geven.

Voorbereidingen

We hadden vier koffers bij ons, één was helemaal gevuld met 'presentjes' voor Benin. We hadden van onze apotheek drie dozen met operatiehandschoenen gekregen, van een vriendin die in een babyzaak werkte een dertigtal babymutsjes, pennen, T-shirts met het logo van Stichting De Benen Nemen, toebehoren voor een vroedvrouw, thermometers en injectienaalden.

Van een Beninese vrouw die in Nederland woont kregen we een babypakket mee voor haar zwangere zus, die in maart een baby verwachtte.

De muskietennetten werden geïmpregneerd; het ijs lag in het IJsselmeer en de muskietennetten wapperden in de wind aan de waspaal. Terwijl iedereen in de ban is van oliebollen en vuurwerk, zijn wij bezig met de voorbereidingen. De noodzakelijke injecties waren gehaald en op ons eigen verzoek zijn we bovendien ingeënt tegen meningitis. In het noorden van Benin heerst deze ziekte.

Op maandag 14 januari lees ik in de krant: spannende reis voor Boogschutter staat er in de sterren, heel veel mensen lezen die berichten, maar geloven er niet in, ik ook niet, maar achteraf kan ik zeggen dat de sterren het dit keer wel bij het juiste eind hadden.

Op 15 januari vertrokken Els en Louis voor 23 dagen naar Benin.

De heenreis

De reis naar Benin was een spannende, emotionele, indrukwekkende en vermoeiende reis. Op 15 januari vertrokken we vanaf Schiphol; later dan de bedoeling was, er was n.l. een beetje mist. In Parijs aangekomen misten we daarom ons vliegtuig naar Benin. Na een nachtje in Parijs geslapen te hebben, vervoegde wij ons op vliegveld Charles de Gaulle. De grondstewardess had alles geregeld, we zouden via Ghana naar Benin gaan. Na 6½ uur vliegen landden we in Nigeria.

Ze zijn in Nigeria niet zo gewend aan transfers. We moesten onze paspoorten en koffers tijdelijk afgeven en werden meegenomen door de politie. Na een heleboel gepraat en na een heleboel uurtjes tijdverlies kwamen we uiteindelijk 's avonds laat in Benin aan.

We konden er niet slapen, hotels zaten vol. Vervolgens gingen we naar de Canadese ontwikkelingsorganisatie en die zat ook vol. Op naar het congrescentrum Codiam; de taxichauffeur wilde ons er wel heen brengen voor weer 10 dollar. Na twee dagen reizen, het was bijna nacht, maakte het allemaal niet zoveel meer uit.

We konden niet slapen, we voelden ons bedonderd door de taxichauffeur, Louis hoorde een mug, schreeuwende kerels buiten en voor de deur een hondengevecht. De volgende morgen vroeg de jongeman die het ontbijt bracht of we goed geslapen hadden, we schudden ons hoofd. Maar dat was niet het ergste. Onze kamer, bestond uit slechts twee eenpersoonsbedden met matras, zonder lakens, had een gemeenschappelijke badkamer met de kamer naast ons. De badkamer bestond uit een ruimte met één fonteintje en één stang met koud water. Onze buurman had 's-nachts zijn behoefte gedaan in de doucheruimte. Toen wij 's morgens de deur openden was de geur

Le Général Mama Sica

Die dag kwam alles goed, wij gingen de omgeving verkennen en kwamen terecht in Ganvié en er was een briefje van Le Général. Deze man vindt zeer veel waardering in Benin, zijn beroep was piloot en hij was directeur van het kabinet van de president. Hij is nu drie maanden met pensioen. Wij vonden het een zeer warme, innemende en hartelijke man.

Cotonou

De eerste dagen zijn we in Cotonou geweest, o.a. naar het ziekenhuis. Op straat zien we verschillende mensen met een beenprothese. We hebben een prothesewerkplaats bezocht en hebben een aantal contacten gelegd. Onze contactpersoon vertelde dat er veel kinderen in aanmerking komen voor een beenprothese. De kinderen worden nu binnen gehouden, verstopt als het ware.

In de prothesewerkplaats kwam de moeder, een 'rijke' vrouw met haar dochter. De moeder had tweemaal een ongeluk gehad. De eerste keer een onderbeenamputatie en de tweede keer een bovenbeenamputatie. Ze laat me haar prothese zien.

Ze vroegen of ze mijn prothese mochten zien, hun mond viel open en hun ogen spraken boekdelen, dit hadden ze van hun leven nog nooit gezien. Toen de jongeman dit gezien had liet hij ons nogmaals weten hoe graag hij het vak beter wou leren. Zijn vriend is een gehandicapte orthopedisch schoenmaker. Ook hij wil zich verder bekwamen in het vak. Hij laat een prothese zien, buiten zien we het afval liggen.

Vervoer

Het vervoer in Cotonou leggen we af achter op een brommer. Nog nooit van mijn leven had ik op een brommer gezeten, je ziet ze overal. Jongens met gele overhemdjes met nummers op hun rug, geen helm, kapotte spiegels. De eerste dag zag ik al twee ernstige ongelukken met brommers, maar wat moesten we? Lopen – geen beginnen aan, terwijl je zoveel wilt doen. Het is het enige vervoermiddel in Cotonou. Als we ons buiten Cotonou begeven nemen we een taxi – auto.

Je hoeft geen expert te zijn om te weten dat al deze auto's bij ons niet door de APK komen. Als we naar de hoofdstad Porto Novo rijden, begeeft onze taxi het. Je stapt dan uit, betaalt evenredig en vervolgens moet je liften. Een taxi neemt twee personen voorin en achterin vier. De achterbak en het dak doet je denken aan een vrachtwagen.

De temperatuur

Het zal gemiddeld tussen de 40° en 45° graden zijn geweest.

Nikki

De reis naar Nikki leggen we af met de auto (jeep) met Le Général. We vertrekken 's morgens om half tien en 's avonds om 19.30 arriveren we in Nikki. Benin heeft één asfaltweg tot Parakou en het laatste stuk naar Nikki (\pm 2uur) gaat over een stoffige hobbelige zandweg. We zijn te gast in het huis van de Nederlandse/Beninese vrouw. Zij heeft een stenen huis, terwijl haar familie op het erf een lemen huis heeft. Water halen ze uit de put. Ik heb zitten tellen: 32 x de emmer hijsen en dan heb je één emmertje water. Je zeept je in en met een bakje spoel je je af. Op het erf staat een toiletgebouwtje, een betonnen plaat met een gat van 15 bij 15 cm in de grond. Dat dit niet gebruikelijk is merken we gauw; de bevolking heeft dit niet en doet zijn/haar behoefte in de vrije natuur.

We gaan naar het ziekenhuis in Nikki en worden zeer hartelijk ontvangen door de directeur en Dr. Dominique. Hij brengt ons naar de revalidatie en daar ontmoeten we de fysiotherapeut/orthopedisch instrumentmaker. Er is nog één arts, maar die was niet aanwezig. Nikki en de omliggende dorpen tellen \pm 70.000 mensen. Ze laten ons het hele ziekenhuis zien en vertellen dat ze protheses en ortheses willen gaan maken, maar dat ze daar nog niets voor hebben. Al gauw merken we dat dit ziekenhuis bijna geen middelen heeft. We zien de enige brancard. We zien een klein aggregaat, de stroom valt regelmatig uit en dan behelpen ze zich met dit aggregaat. In Nikki hebben ze alleen 's avonds stroom, we zien een ijskast die met een extra klem was vastgezet. Als ik deze ijskast in mijn keuken had staan, belde ik gauw het grootvuil.

We lopen alle zalen af, over de bedden, de muren en de verdere inrichting zal ik maar niets meer vertellen, dat begrijpt een ieder wel.

Het is schrijnend. De mensen die in het ziekenhuis liggen worden door de familie verzorgd. We lopen naar de kookplaats, er is een waterpomp. Ze koken allemaal op een rij, een grote pan op wat hout, dat ze bij elkaar gesprokkeld hebben.

Achter het huis bevindt zich de school. We leven echt tussen de bevolking. De kinderen gaan 's morgens naar school en komen langs het huis. Stuk voor stuk komen ze naar ons toe, leggen de armen over elkaar en maken daarbij een lichte buiging en zeggen 'bonjour Madame et bonjour Monsieur'. Ruim duizend kinderen en 18 leerkrachten. We nemen een kijkje in het klaslokaal. Het toilet staat op het schoolplein. De pennen die we meegebracht hadden, gaven we aan de leerkrachten; als kleine kinderen zo ongelooflijk blij waren ze!

Uiteraard moesten we ook aan onszelf denken, we hebben twee uur gelopen om water te halen. 's Avonds moesten we natuurlijk nog wat eten, er was niets, maar gelukkig hadden we nog wat voor 'nood'. Omdat er 's avonds stroom is konden we heet water maken. Een half kopje soep en een koek vulden onze maag.

Op een half uurtje rijden van Nikki ligt een lepracentrum. Inmiddels waren we al aardig wat gewend, maar wat we hier zagen is eigenlijk onbeschrijfelijk. Er lag een man in een hoek op de grond, z'n ene been geamputeerd en eigenlijk moest zijn andere been er ook af. Hij lag daar alsof je een vuilniszak had neergezet. Hij wilde zo graag op de foto, hij kreeg onze aandacht.

Er liep een geamputeerde vrouw (oorzaak kanker) met een grote infectiewond in haar bovenbeen. Er is geen verdere behandeling. Er waren slechts twee rolstoelen.

Parakou

Van Nikki gaan we naar Parakou. Ik koop op de markt teenslippers, 40 jaar had ik die niet gedragen, maar met mijn huidige prothese kan ik dit wel. Bijna de gehele bevolking loopt op teenslippers, goedkoop. Vervolgens gaan we naar Natitingou. Daar zijn twee ziekenhuizen. In alle ziekenhuizen worden we uiterst vriendelijk ontvangen door de directeur en krijgen we een

rondleiding. Wat je aantreft in alle ziekenhuizen is een chronisch tekort aan alles, terwijl de mensen zeer zuinig zijn op wat ze hebben. Het zijn ook meesters in het repareren van alles. In alle ziekenhuizen laten ze ons de medicijnvoorraad zien. De gemiddelde Nederlander heeft meer in zijn/haar medicijnkast liggen.

De operatiehandschoenen worden telkens uitgewassen en te drogen gehangen.

We lopen buiten in het ziekenhuis en op een brancard ligt een man. Ik zie zijn been, zijn been lijkt wel gemummificeerd, zijn voet en zijn onderbeen bengelen erbij. De kleur was zwart, de vliegen vlogen in en uit.

Van Natitingou gaan we terug naar Parakou. Aldaar gaan we naar de orthopedische afdeling van het ziekenhuis. De betreffende persoon is echter al naar huis. De secretaresse van het ziekenhuis wil ons naar zijn huis brengen. Na \pm 100 meter op de brommer vliegt haar ketting eraf. Vlak erna komt de ambulance aanrijden en wie blijkt achter het stuur te zitten, dezelfde chauffeur als in Nikki. Hij brengt ons naar de woning van de fysiotherapeut/orthopedisch instrumentmaker. En wie blijkt dat te zijn: dezelfde fysiotherapeut/orthopedisch instrumentmaker als in Nikki. Zelf loopt deze man ook niet goed. We hebben flink wat afgepraat en hij stelt voor om ons de orthopedische werkplaats te laten zien. In Parakou heeft hij meer middelen tot zijn beschikking, zo zou hij het ook in Nikki willen hebben. Hij toont ons protheses, die toch wel enigszins lijken op de Europese.

Treinreis

Van Parakou naar Cotonou rijdt een trein en we besluiten de trein te nemen. De trein zou om 8.34 uur vertrekken, maar had een half uurtje vertraging. We waren om 20.00 in Cotonou. We reisden weliswaar eersteklas, maar wat heet? Toen we 's avonds aankwamen waren we heel erg smerig. In Cotonou gaan we op zoek naar elleboogkrukken. Eindelijk vonden we een winkel waar twee paar elleboogkrukken stonden. Voor een apotheek zit een geamputeerde vrouw te bedelen, ik kijk ook in de etalage en zie elleboogkrukken voor kinderen. We gaan naar binnen en de apothekersassistent haalt meteen de directeur erbij. Deze apotheek voorziet vooral in medische hulpmiddelen voor kinderen, o.a. looprekken, rolstoelen, ziekenhuisbedden, alles gebaseerd op kinderen.

Vertrek naar Nederland

We staan om 21.00 uur buiten in de rij. De deur gaat open en na 5 keer onze paspoorten te hebben gecontroleerd staan we in de rij voor de koffers. We krijgen te horen dat we de koffers wel moeten inleveren, maar dat het vliegtuig niet vertrekt, omdat de piloot ziek is geworden. Al met al staan we zeker een uur in de rij en leren Wim kennen, een Nederlander die met een Beninese vrouw is getrouwd. We moeten terug naar Cotonou voor de overnachting en praten met Wim honderduit over Benin.

De volgende dag moesten we om 8.00 uur op het vliegveld zijn, we zouden om 10.00 uur vertrekken. Het toestel vertrok om 11.15 uur. In Parijs aangekomen werden we zeer snel geholpen en we waren om 22.00 uur weer thuis.

We hebben dit land gezien, gevoeld, geproefd en geroken. We hebben de mensen leren kennen. We zijn op bezoek geweest bij de mensen, we hebben tussen de mensen gewoond. In Nederland is Benin onbekend, veel mensen weten niet waar je het over hebt als je verteld dat je naar Benin gaat, laat staan dat de mensen enig idee hebben in wat voor armoede dit land verkeert en alles waaraan dit land gebrek heeft.

In Nederland zeggen we vaak ‘rijkdom is gezondheid’. Wat die rijkdom inhoudt, dat leer je hier.

Inleiding

Door bemiddeling van Marieke de Ponti ontving de Stichting een aanvraag om zeven beengeamputeerde kinderen uit het Nyabondo Rehabilitation Centre, Sondu in Kenia te helpen.

Onze dochter was 11 jaar geleden met nog 4 leerlingen, de directeur en een leerkracht van haar school De Meergronden uit Almere op bezoek geweest in Moshi, Tanzania. De school had het ziekenhuis geadopteerd. Met leuke acties bouwden ze een o.a. een 'moeder en kind kliniek' en een schooltje. In de loop van de jaren heeft de school nog veel meer gerealiseerd. Door bemiddeling van ons kwamen er 85 bedden uit het ziekenhuis uit Emmen in het ziekenhuis op de TPC plantage in Moshi te staan. Wederom werd contact gelegd met Dr. Mwerinde, de arts van het ziekenhuis op de TPC plantage.

Voorbereiding

Alle inenting van een vorige reis waren nog geldig, er moest alleen nog een cholera-stempel in ons gele gezondheidspaspoort en malariatabletten.

De aanvraagformulieren zijn door Marja Maassen in het Engels vertaald. Marieke Jansen voert de correspondentie.

Op donderdag 26 september 2002 vertrokken Els en Louis naar Tanzania/Kenia via Londen en komen vrijdag 27 september in Dar-es-Salaam in Tanzania aan.

Tanzania

Dar-es-Salaam

's Middags gaan we de stad in en komen aan bij een ziekenhuis. De arts vertelt dat we bij MOI (Muhimbili Orthopaedic Institute) moeten zijn. We kunnen dat stuk lopen en onderweg ernaar toe spreek ik iemand aan. Dit bleek echter de dokter te zijn, die we hebben moesten. Hij bracht ons naar de juiste afdeling en vervolgens naar de directeur. De directeur vond het geweldig wat de Stichting voor werk deed en nodigde ons gelijk uit om de volgende dag de officiële opening van de 2^e fase van het ziekenhuis door de President Benjamin William Khapha bij te wonen.

Uiteraard waren we de volgende dag ruimschoots op tijd aanwezig. Het programma met de President duurde van 10.00 tot 13.00 uur. Er zat een behoorlijk grote groep gehandicapte kinderen. Tijdens het programma hebben de gehandicapte kinderen gezongen en gedanst. Wij waren zeer onder de indruk van een meisje dat meedeed met haar geamputeerde arm en haar bovenbeenamputatie. Na het officiële gedeelte werden we uitgenodigd voor de lunch. Daarna hebben we de orthopedische werkplaats bekeken.

Moshi

Zodra we in Moshi aankomen proberen we Dr. Harry Mwerinde te bellen, maar die was niet thuis. Zijn 06 deed het niet en op de Plantage was hij ook niet. We zijn eerst gaan eten en 's avonds lukte het wel. Hij nodigde ons uit.

De volgende dag haalde Gasper, de chauffeur van de TPC ons op en we reden naar de Plantage. Het is zo'n 30 km vanaf Moshi, Dr. Harry Mwerinde ontving ons uiterst hartelijk. Hij haalde het gastenboek erbij en vroeg of wij dat wilden tekenen. We vertelden van onze

dochter, die hier zo'n tien jaar geleden met haar school was geweest en van de bedden. Deze bedden hebben we toen gezien. Dertig jaar hadden ze in het ziekenhuis in Emmen gestaan en nu stonden ze al weer elf jaar hier. Ik moet zeggen, ze begonnen wel slijtplekken te vertonen. Als er één stuk gaat dan maken ze die weer.

Dr. Harry Mwerinde vertelde dat er in Moshi een heel groot ziekenhuis was. Hij bracht ons erheen en introduceerde ons bij de Directeur. De Directeur bleek zelf ook gehandicapt te zijn en droeg vanwege klompvoeten orthopedische schoenen. We hadden een heel plezierig gesprek met hem. Hij kon er niet over uit, dat als jezelf geamputeerd bent, de wereld overvliegt om lotgenoten te helpen.

In het ziekenhuis was een heel klein beengeamputeerd jongetje op dat moment. Het was te gênant om van hem een foto te maken. Ook kwamen we een geamputeerde jongen op de gang tegen. In dit ziekenhuis hebben we de orthopedische werkplaats bezocht. Tevens verzorgen ze een opleiding tot orthopedisch instrumentmaker. De directeur vertelde dat de mensen zeer arm zijn en zelfs nog niet eens 10% van wat een prothese kost, kunnen betalen. Hij gaf ons een prijslijst van de protheses.

Kenia

Sundu

Nyabondo Centre

Tanzania en Kenia zijn grote landen en het reizen neemt veel tijd in beslag, maar we zijn nu aangekomen in het Nyabondo Centre in Sundu. Het laatste stuk hebben we afgelegd met een lokaal busje. Voor ons gevoel zitten we in de middle of nowhere. Het is het gebied waar de Flying Doctors komen. Er rijden kleine busjes waar de mensen half uithangen. In Nederland biedt zo'n busje plaats aan 8 à 9 personen. We zaten welgeteld met 26 personen in het busje. De rit duurde ruim 2 uur.

We werden allervriendelijkst ontvangen op het Nyabondo centre. Dit centrum werd 39 jaar geleden gesticht door een priester. Gelijk lieten ze de dossiermap van Stichting De Benen Nemen zien. Wij hebben de map met foto's van de zeven kinderen bij ons.

Eén voor één komen de kinderen zich aan ons voorstellen:

De kinderen

			Relatie:
Emily,	dubbele bovenbeenamputatie,	10 jaar,	oma
Wilfred	rechter onderbeenamputatie	10 jaar	vader
Pauline,	linker bovenbeenamputatie		
	beide handen geamputeerd	12 jaar	vader
Hilda	linker onderbeen geamputeerd	13 jaar	ze heeft verder niemand
Michael	linker onderbeen geamputeerd	14 jaar	neef
Francis	linker bovenbeenamputatie,	15 jaar	vader
	rechterbeen verlamd	16 jaar	neef
Peter	linker onderbeen geamputeerd	16 jaar	
David	linker onderbeen geamputeerd	16 jaar	broer
David	linker onderbeen geamputeerd	18 jaar	oom
Irene	linker bovenbeen amputatie	19 jaar	moeder

Zonder 'relatie' mogen we kinderen niet helpen. Voor Wilfred, David en Irene vroeg de staf aan ons of zij ook door ons geholpen konden worden. De Stichting heeft deze tien kinderen onder haar hoede genomen.

We zagen Peter zijn stompkous, het leek wel een dweil. Ik vroeg aan Peter waarom hij met een stok liep. We vertelden de leiding dat wij in Kisumu een nieuwe stompkous voor Peter zouden kopen. En verder dat we nieuwe veters voor hun schoenen en een paar schoenlepels zouden kopen. De leiding had gevraagd of we bleven slapen, ze hadden immers water, zodat wij ons konden wassen.

Maar wij wilden terug naar Kisumu om inkopen te doen. Ze wilden graag dat wij zaterdag terugkwamen en dan bleven. We kregen een lunch aangeboden, witte rijst met een klein kommetje met uien, tomaten en geitenvlees. Als toetje kregen we een banaan.

Daarna spelen en praten we wat met de kinderen. Emily, het jongste meisje, ze lacht de hele tijd. Met haar dubbele bovenbeenamputatie klimt ze de trap van de glijbaan op. Ze glijdt naar beneden. Ik vroeg ze of ze gelukkig waren en volmondig zeiden ze allemaal "Ja". Ruth, één van de meisjes - haar benen lagen dwars in haar rolstoel - zei: "anders waren we bedelende straatkinderen geworden", en er zijn er al zoveel in Afrika. Gehandicapte kinderen zijn kansloos in Afrika.

De kinderen moeten naar hun prothesemaker in Nairobi, een afstand van ± 400 km, over een slechte weg. Ja, ik dacht bij mezelf 'je moet maar even een plekje hebben, even naar je prothesemaker, dat gaat dan niet'.

Oh, wat wou ik toen graag dat onze Stichting meer geld had. Dan lieten we een orthopedische werkplaats bouwen. Nu moeten ze steeds naar Nairobi en het behoeft zeker hier geen betoog, dat de kinderen niet met het locale vervoer kunnen.

Kisumu

We rijden weer in een volgepropt minibusje terug naar Kisumu. Nadat we wat gedronken hadden, namen we een taxi naar het centrum om inkopen te doen. Er is een schoenenwinkel, maar deze had geen schoenlepels. De apotheek waar we de stompkousen konden kopen was dicht.

Wel kopen we heel veel fruit, snoep, ballen en bellenblaas voor de kleintjes, vier grote tassen vol. De volgende dag brengt de taxi ons opnieuw naar de Pharmacie, ze hebben rolstoelen, elleboogkrukken, maar geen stompkousen. Ik besloot mijn eigen stompkousen, die ik altijd als reserve bij me heb, aan Peter te geven.

Vervolgens proberen we nog wat winkels voor schoenlepels, maar helaas. Voor de stompkousen en schoenlepels moet je in Nairobi zijn.

Het was inmiddels alweer een gewoonte geworden dat 's avonds het licht meerdere keren uitviel, je realiseert je juist in een ver land, hoe gewoon wij het vinden dat er drinkwater uit de kraan komt. Dat je bij ons naar een toilet gaat, wc-papier hebt en een kraan gebruikt om je handen te wassen. Een douche of een bad vinden wij 'gewoon'.

Ook bij de banken, ook dat was inmiddels gewoon geworden, moet je een paar uur uit trekken om geld te wisselen. Op toeristische plekken vind je wel al pinautomaten.

Pakezels

De volgende dag gaan we op weg naar het busstation, we waren net pakezels met al het fruit, ballen, enz. Aangekomen bij het busstation was de locale bus er wel, maar die was al vol. De volgende bus ging een uur later, we deden er ruim twee uur over. Maar wat waren ze blij dat we er weer waren. We gaven het fruit aan de leiding met de mededeling dat dit voor de

kinderen bestemd was. Ik legde George, de enige fysiotherapeut op het centrum, uit, dat er een voetbal was voor de jongens en een bal voor de meisjes. George trapte de bal en vanaf dat moment heb ik de jongens alleen maar zien voetballen. De veters werden meteen in de schoenen van de geamputeerde kinderen geregen. De kleintjes speelden met de bellenblaas.

We logeerden in het gastenverblijf en wat bleek: er waren twee Hollandse fysiotherapeuten, die van de Hoge School uit Utrecht kwamen. Ze waren daar voor drie maanden en geven het stokje door. Eén van de fysiotherapeuten was afgestudeerd in lage traumatische amputaties.

Staande eten

Ik ben bij de kinderen gaan kijken met het avondeten: mais, groente en vlees. De kinderen met de bovenbeenamputatie staan te eten, er zit immers geen kniescharnier in hun prothese. Na het eten hebben de kinderen studie-uur, het is dan zaterdagavond.

Om 9 uur gaan ze naar bed. Je vraagt je af: hoe gaan zoveel gehandicapten - allemaal verschillende handicaps - naar bed. Ze doen alles zelf, er is één 'moeder' aanwezig.

Er zijn gescheiden slaapzalen voor jongens en meisjes.

De slaapzaal: zelfgemaakte bedjes, daarboven een klein vakje afgeschermd met een gordijntje voor hun persoonlijke bezittingen. En waar bestaat dat uit: hun bezit is een blauwe jurk, voor zondags om naar de kerk te gaan. De jurk wordt alvast klaargelegd.

Ik praat nog wat met de kinderen en vooral Ruth wil mijn aandacht trekken. Ze vraagt aan mij waarom ik mijn nagels niet rood heb gelakt. Voor haar is het een droom; 'rode nagellak'.

We hebben nog een uitgebreid gesprek met de staf over de geamputeerde kinderen. Maar wij hadden al genoeg gezien. Deze kinderen groeien op in liefde, zo mogelijk wordt elk gehandicapt kind aan een hulpmiddel geholpen, ze krijgen drie maaltijden per dag. De kinderen gaan naar de primary en secondary school, ze worden indien mogelijk opgeleid tot zelfstandige mensen, die in hun eigen levensonderhoud kunnen voorzien.

Als wij de volgende dag wakker worden, zitten de kinderen al in de kerk, de mis duurt ± 3 uur. Wij gaan naar de plaatselijke markt en kijken of we rode nagellak kunnen kopen. Eén van de dorpsvrouwen nam me mee naar de plaatselijke drogist en jawel, ze hadden Cutex. Ik kocht alle rode nagellak die er was. Als de kinderen terug komen uit de kerk geef ik de nagellak. De lady's waren er zo verrukt van; duizend maal dank. (een potje nagellak kost slechts een paar dubbeltjes.)

Groepsfoto

We wilden nog graag een groepsfoto van de geamputeerde kinderen en een foto met alle kinderen. Het duurde ongeveer een uur eer alle kinderen met rolstoelen en krukken op het plateau stonden. De kinderen hebben voor ons gezongen en gedanst. We hebben de kinderen leren kennen, we hebben de kinderen in ons hart gesloten.

Gehandicapte kinderen in Afrika – ze realiseren **zich**, zo klein als ze nog zijn, maar al te goed dat ze hier op dit centrum zijn.

Na de lunch, aardappelen met Tilapia vis, gaan we weer op weg naar Kisumu. Er was net een tropische bui gevallen. Dit centrum ligt in een bergachtig gebied. De berg leek wel een rivier. Ze hebben gelukkig een auto en Peter gaat mee om ons uit te zwaaien.

Aangekomen op de plek waar de bus ongeveer stopt, stappen we uit. Peter staat naast me zonder stok, ik kijk hem aan en zeg tegen hem: “ Nu zien ze niet meer dat je gehandicapt bent.”

Zijn ogen straalden.

Stompkousen

Op 2 december is het eerste pakket stompkousen verzonden.

13.5 De Fondsenwervingsstrategie

Inleiding

De Stichting is nog jong en klein. En sinds enige tijd bezig met het Derde Wereld Been, een onderdeel dat zich inzet voor beengeamputeerde kinderen in de Derde Wereld. Door het helpen van medische instanties met als doel het goed uit kunnen voeren van (been-)amputaties en tevens het steunen/helpen opzetten van orthopedische werkplaatsen. Uiteindelijk om (beengeamputeerde) kinderen in de Derde wereld een betere toekomst te bieden. Het project in Kenia is daar een voorbeeld van.

Nu de verklaring van CBF (alweer enige tijd geleden) een feit is, staat de weg open naar een meer actiever en structureler fondsenwerving voor het Derde Wereld Been. Maar hoe? Dit plan vormt daarvoor een startpunt voor nadere discussie in het bestuur. Het wil niet volledig zijn, noch suggereren dat er reeds definitieve keuzes zijn gemaakt. Met de ervaring en inzichten die het bestuur reeds heeft, moeten de juiste keuzes worden gemaakt en een definitief plan worden opgesteld.

De groei

De Stichting is redelijk klein; 120 vaste donateurs. Verder zijn er inkomsten van Coins for Care en de Telegraaf puzzel gegenereerd.

De Derde Wereld Been-projecten zijn ook nog bescheiden in aantal.

We moeten ervoor waken meteen een te grote broek aan te trekken met onze fondsenwerving, we moeten kiezen voor een stap-voor-stap beleid, waarbij we moeten leren van alles wat we doen. We kunnen ook nog niet zoveel beloven aan potentiële donateurs, doordat we nog niet zoveel bewijsmateriaal hebben (lees: succesvolle en afgeronde projecten) en geld om zaken in beginsel van te financieren. Wel is er voorlopig vooral een goede intentie, een eerste begin, de CBF-Verklaring van geen bezwaar, enthousiasme en creativiteit. In het verleden is getoond dat daarmee al het nodige is bereikt!

De fondsenwervingsstrategie

Het overkoepelende thema van alles wat we doen is :

LAAT ZE LOPEN

We hebben te maken met twee doelgroepen die we kunnen benaderen; particulieren en het bedrijfsleven. Wat deze doelgroepen gemeen hebben is dat ze beiden bestaan uit mensen die (over het algemeen) kunnen lopen. Onze gedachte kan zijn om hen te laten lopen opdat anderen daardoor kunnen lopen zoals zij.

Dus onze actie Laat-Ze-Lopen heeft als doel om fondsen te verzamelen door donateurs te laten lopen en zo voor ons te sparen.

Daarvoor is communicatie van groot belang. Niet alleen om mensen ervoor te interesseren mee te doen, en zo het aantal donateurs te vergroten op een continue basis, maar wat ook een belangrijke afgeleide doelstelling is het vergroten van onze naamsbekendheid. Zodat daarna,

de donatie-bereidheid bij nieuwe, potentiële donateurs toeneemt. Bekend maakt (sneller) bemind.

Verder is het zo dat we niet alleen te maken hebben met het inzamelen van *geld*, we hebben het ook over een alternatieve vorm van sponsoring, namelijk het leveren van *middelen en diensten*. Een drukker biedt zijn diensten aan, een ontwerper of lithograaf ondersteunt de Stichting met haar werk, etc. Dit betreft natuurlijk met name het bedrijfsleven.

In het algemeen is het zo dat we vooral moeten werken aan vertellen over:

wie we zijn

wat we doen

wat we willen

om de donatie-bereidheid toe te laten nemen. We mogen er vanuit gaan dat de bekendheid van de Stichting minimaal is in den lande, dus het werven van fondsen gaat gelijk op met het uitdragen van ons verhaal.

Aangezien we ons in een zwaar beconcurrerde omgeving bevinden (elk Goed Doel is gebrand op dezelfde Euro's van mensen!) is ons motto: Op een relevante manier opvallen. En ook : Wie niet rijk is, moet slim(mer) zijn. Bovendien moeten we ervoor zorgen dat onze inspanningen meteen vertellen waarvoor we staan; Lopen.

De actie Laat-Ze-Lopen

actie-mechanisme

Iedereen kan zich inschrijven voor deze actie. Bedrijven, afdelingen, sportverenigingen, hardlopers, buurvrouwen, scholen, etc. etc., kortom iedereen die loopt. Om eens te beseffen hoe fijn het is dat je gewoon kunt lopen zonder ergens bij na te denken, is het goed eens voor een ander te lopen. Hoeveel kilometer leg je op een dag af, als vuilnismans of postbode. Als moeder met drie kinderen. Als sporter op de atletiekvereniging. Als kind dat naar school gaat en met de klas gaat sporten. De actie houdt in dat groepjes (of individuen) zich inschrijven om een dag of week (of langer) bij te houden hoeveel kilometer (of meter) ze lopen. Gewoon in het dagelijks leven, of laat ze een boswandeling organiseren! Of zelf iets bedenken. Per meter of kilometer schrijven ze zich voor 5, 10 of 50 Eurocent in. En zo sparen ze voor de kinderen die het nodig hebben in Benin, Tanzania, Kenia, Ghana....

Natuurlijk staat er voor de deelnemers ook iets tegenover, als stimulans om mee te doen;

- tegen een gereduceerde prijs een loopmeter(stepcounter) aanschaffen (gesponsord)
- prijzenpakket voor degene die de meeste kilometers loopt, een kindercompetitie en een voor volwassenen. Prijzen hebben betrekking op lopen en energie. Volwassenen; voetenbad, sportschoenen, boekjes met wandelroutes in Nederland, wandelschoenen en -jacks, etc. Natuurlijk is een echte hoofdprijs, een wandelvakantie of iets dergelijks? Of gewoon een tv? Overleg svp met bestuur!
- Kinderen; jaar gratis Danoontje of Liga, sportschoenen.

de communicatie

In gratis advertenties (dit heten stoppertjes) vertellen we waar we voor staan en wat de actie inhoudt. Op de homepage van onze site moeten we gelijk naar de actie en voorwaarden door kunnen klikken. En ook via internet moet je je op kunnen geven of extra informatie aanvragen.

We hebben inschrijfformulieren en lijsten waarop mensen de afgelegde afstand kunnen bijhouden. En acceptgiro's waarmee ze het ingezamelde bedrag kunnen overmaken. En foldertjes over de actie.

Verder schrijven we persberichten voor :

- Landelijke en regionale kranten
- TV; bijv. Hart van Nederland en regionale tv
- Radio; Noordzee, 538, Radio 2, etc.
- Metro en Spits

En organiseren we een opvallende kick-off actie, bijvoorbeeld het bestuur van B&W van de gemeente Lelystad of Almere. Op het gemeentehuis organiseren we het startschot voor deze actie met de burgemeester en een stadsloop langs leuke plekjes in de stad waarvoor mensen zich van tevoren kunnen intekenen. Zo komen regionale (en misschien wel landelijke) pers er op af. Te denken valt aan Hart van Nederland, of redacteurs van mens-georiënteerde themapagina's van dagbladen, 'loop'-bladen van wandel/atletiekverenigingen, etc.

Leuke spin-off voor de gemeente is de promotie voor eigen bewoners en wellicht ook landelijk! De bereidheid om mee te doen zal dan vergroot worden.

Internet (website) is heel belangrijk in dit plan (informatie, inschrijving, bijhouden stand, evaluatie, bestellen stepcounter, etc.). Ik stel voor dat we zelfs een www.laatzelopen.nl site openen en dit niet onder de naam van de Stichting plaatsen. 'De Benen Nemen' als naam leent zich niet zo voor deze actie, we willen juist naar de kinderen toe iets doen en ons niet 'uit de voeten maken'.

Verder kunnen we bedrijven waarvan we vermoeden dat ze mee willen doen (bijvoorbeeld omdat ze veel 'lopers' in dienst hebben) mailen met onze actie.

de financiering

Een goede kennis van de Stichting is een geweldig designer (Bettina Zuidmeer) en zij heeft al vele brochures, jaarverslagen, folders, etc. etc. gemaakt.

De beste op haar vakgebied. Zij wil gratis meewerken en is bereid om foldertjes, advertentie etc. te ontwerpen. We beschikken over voldoende foto's beschikken van kinderen, en anders kunnen we clippings uit de film van Els Cats gebruiken. Een drukker/lithograaf moet te vinden zijn om gratis mee te werken als zijn of haar naam op de middelen gedrukt is. Mario Sijstermans, onze webmaster, verzorgt de internet-omgeving hiervoor. Hij kan de site aanpassen en response doorgeven aan de Stichting die informatie verstuurt. Een hele belangrijke aanjager is het verkopen van stepcounters (=loopmetertjes) zodat mensen zelf kunnen bijhouden hoeveel ze gelopen hebben. Er zijn diverse fabrikanten die deze produceren.

Persberichten schrijven we zelf die we met ons informatie-pakket versturen.

Verder is een stoppertje een advertentie van een Goed Doel die veel kranten belangeloos plaatsent op open plekjes in de krant; de zgn. White spots. De gemeente zal de kick-off sponsoren met ontvangst, de stadsliep en de ontvangst op het gemeentehuis. Ik geloof niet dat het de Stichting iets hoeft te kosten.

verder nog

De kinderpostzegel-actie inspireerde ons om tot dit plan te komen. Ook met deze organisatie moeten we contact leggen om te kijken of we mee kunnen doen in hun inspanningen. Ook met de organisatie van de Vierdaagse moeten we eens contact leggen.

We kunnen het nog gekker maken door het organiseren van een hondenvierdaagse. Waarom lopen mensen alleen de Vierdaagse? Het is leuk om honden met hun baasjes te laten lopen. Gezellig bovendien. Ludiek en nieuw en wellicht een leuke opvolger van bovenstaande actie.

Verder is het nog een idee om bedrijven rond de zomer – als er weer over kerstpakketten wordt gesproken – te vragen of er een bijdrage aan ons doel kan worden afgestaan. Veel bedrijven doen dat nu al. Ze moeten alleen weten dat wij er zijn. Vooral bedrijven die erg afhankelijk zijn van vervoer en lopen of te maken hebben met sport, kunnen hierin geïnteresseerd zijn. Een mailing en telefoonactie kan dit achterhalen.

Ook is een idee om onze doelgroep (kinderen) en wat je voor lopen nodig hebt (naast benen); energie. We kunnen een plannetje ontwikkelen dat we samen met Danootje of Yogho Yogho die voor beide zaken staan, uitwerken en door hen laten sponsoren. Bijvoorbeeld een wie-is-de-sterkste? wedstrijd. Dat kan een spelletje zijn op hun internetsite waar kinderen op gewezen worden door te communiceren op de verpakkingen en winkel materiaal. Gelijkertijd wordt over onze doelen gecommuniceerd en sponsort de adverteerder met een bijdrage. Dit moet nog verder uitgewerkt worden.

Stappenplan Laat ze Lopen

Hierbij een in chronologische volgorde opgezet stappenplannetje, met een planning erbij. Planning-haikbaarheid is natuurlijk afhankelijk van medewerking sponsoren en gemeente. Met 'sponsoren' wordt bedoeld de bedrijven die prijzen en loopmeters sponsoren en ook een onderneming die de actie met financiële middelen ondersteunt (zodat we bijv. de portokosten kunnen betalen).

Acties

- * consensus en afronding plan
- * sponsorwervingsbrieven gereed
- * brief naar Erica Terpstra (medewerking etc.)
- * brief burgemeester Almere gereed
- * productie promotie-materialen

- * Intern draaiboek gereed;
- Internet (response, verwerking, versturen info, etc.)
- telefoonresponse (wie is woordvoerder, etc.)

- plan 'Wat doen we met het geld'
- vergaderingenoverzicht maken
- *. voorbereidingen gereed;
- sponsors
- gemeente
- Erica Terpstra
- *. promotie-materialen gereed

- *. persberichten en atletiek/wandelclubs, bedrijfsleven, etc.
- *. versturen persberichten en stopper-adv. (w.o. uitnodiging kick-off in Almere)

- *. actieplan gemeente gereed (draaiboek, Erica en burgemeester, etc.)

- *. Pers-nabewerking

- *. Start actie

- * Einde actie

- * Prijsuitreiking en terugkoppeling in de media